

400 kuruş

6 ARALIK 1978

50

Faşizm kendinden olmayana hayat hakkı tanımaz

BİR FAŞİSTİN İTİRAFI

"Benim fikrimin karşısında olan herkesi öldürürüm"

Bilindiği gibi bir süre önce Sağmalcılar Cezaevinden planlı bir şekilde kaçırılan 13 azılı faşistten bir kişi daha yakalandı.

Küçükçekmece semtinde silahlı bir şekilde yakalanan azılı faşist Mustafa Baki Gülcan, emniyetteki itirafnamesinde firarda kaldığı süre içinde bile halka karşı düzenlediği kanlı eylemini itiraf etti. Firarla ilgili ise yaptığı açıklama, lideri olan Hitler kopyası Türkeş'in yüzünü kızartabilecek nitelikteydi. Bu azılı faşist 13 kişinin kaçışını "MHP Eyüp İlçe Teşkilatı planladı" şeklindeki itirafı faşist Türkeş'in yalanlarını iyice açığa çıkarmakta ve faşistlerin ne derece sahtekar, ikiyüzlü olduğunu halkımıza göstermektedir. Hatırlanacağı gibi 13 faşistin cezaevinden firar etmesi üzerine Türkeş bu eylemin bir tertip olduğunu bundan dolayı geçici bir süre partisinin İstanbul şubelerini kapatacağını söylemişti. Bu beyandan hemem sonra MHP'nin Kocamustafapaşa lokalinde bir cinayet işlenmişti. Bu olay bile Faşistlerin sahtekarlığını sergiliyordu. Fakat bu faşistin itirafı ise bu sahtekarlığı daha belirgin şekilde ortaya koymaktadır. Bu azılı faşist ayrıca ifadesinde halka yönelik bu kanlı cinayetlerinden "pişmanlık duymadığını " ayrıca "karşıt görüşten herkesi öldürebileceğini " söylemektedir. Bu sözler Faşizmin tabiatını açık açık sergiliyor. Gerçekten de Faşizm kendisinden olmayan herkese düşmandır. Faşizm kendisinden olmayan hiç kimseye hayat hakkı tanımaz. Fakat faşizm bu tabiatını demagojisiyle gizlemeye çalışarak halktan yana olduğunu göstermeye çalışır. Fakat yakalanan azılı faşistin itirafı bu gerçeği ifade etmektedir. Bu faşist kendi ideolojisi gereği "kendisinden olmayanı öldürmeyi" meslek haline getirmiştir. Bu nedenle faşizme karşı mücadelede tarafsız olmak kurtuluş yolu değildir. Çünkü faşizm yanlız devrimcileri hedef almıyor. Hayatımızın da gösterdiği gibi bugün faşist diktatörlük devrimcilerin yanı sıra tüm yurtsever-demokrat olan savcılara, öğretim üyelerine, yazarlara ve tüm halka saldırmaktadır.

Kendisinden başka kimseye hayat hakkı tanımayan faşizmi mezara götürmenin yolu proletaryanın önderliğinde yürütülen Milli Demokratik Halk Devrimini zafere ulaştırmaktır.

FAŞİST KATİLLER CEZALANDIRILMALIDIR!.

MHP, MİT, KONTR-GERİLLA, ÜLKÜ OCAKLARI, İGD KAPATILMALI, HESAP SORULMALIDIR!.

Siyasi polis tarafından basın mensuplarıyla görüştürülen Mustafa Baki Gülcan (Mustafa Yılmaz), gazetecilerin sorularını şöyle cevaplandırdı:

SORU: Niçin bu işlere giriştin?
CEVAP: Türk'ü ve dünyadaki Türkleri ayakta tutmak için.
SORU: Hangi okuldaydın?
CEVAP: Lise ikiden terk.
SORU: Niçin fikirle mücadele etmiyorsun?
CEVAP: Fikirle mucadele zamanı geçti şimdi silahlı eylem zamanıdır.
SORU: Nasıl adam öldürüyorsun?
CEVAP: Benim düşüncemin dışındakilerini mutlaka öldürmek gerekir. Her iki taraf da öldürüyor.
SORU: Senin fikrinin karşısında 30 milyon kişi varsa?
CEVAP: Hepsini öldürmek lazım.
SORU: Arada çocuklar ve vatandaşlar da ölüyor?
CEVAP: Her iki taraf da yanlışlıkla adam öldürüyor.
SORU: Pişman değil misin?
CEVAP: Hayır değilim yine kaçsam adam öldürürüm.
SORU: Cezasını düşünmedin mi?
CEVAP: Düşündüm. Düşünmeden adam öldürülür mü?
SORU: Bu işin sonu ne olacak?
CEVAP: Bu iş silahsız olmaz. Kim haklı ise o kazansın.
SORU: Hangi kuruluşa üyesin?
CEVAP: Hiç bir kuruluşa üye değilim.

DÜRÜST PROLETER DEVRİMCİLER HALKIN BİRLİĞİ VE PARTİNİN YOLU SAFLARINDA BİRLEŞSİN...

YOZGAT/BOĞAZLAYAN

Halkın Birliği saflarından atılan bir avuç "Devrimci Halkın Birliği" isimli tasfiyeci, inkarcı oportünist bölücüyü mahkum ediyoruz. Boğazlıyan'dan Halkın Birliği saflarında kalan bir grup proleter devrimci kararını gerçek siyasette kıldılar. Boğazlayan'daki Halkın Birliği saflarında bulunan proleter devrimcilerin hemen hepsi birkaç kişi tarafından kafakol hareketlerinden dolayı "Devrimci Halkın Birliği" isimli tasfiyeci inkarcı oportünist grubun saflarında kalmışlardı. Ayrılma nedeni olarak gösterilen kanıtlar tek yanlı boş laflardan başka birşeyi ifade etmiyordu. Bu sebeple biz oniki kişi bu özeleştirimizle birlikte "Devrimci Halkın Birliği" isimli tasfiyeci, inkarcı oportünistlerden ayrılarak Halkın Birliği ve Partinin Yolu saflarına, geçiyoruz.

OPORTÜNİZM VE İNKARCILIK YIKILACAK, PROLETARYA PARTİSİ KURULACAK!

Boğazlıyan'dan Bir Grup
Halkın Birliği TARAFTARI

KAHROLSUN OPORTÜNİZM VE İNKARCILIK

NEVŞEHİR/HACIBEKTAŞ

Halkın Birliği son günlerde tasfiyeci inkarcı oportünist bir komployu ortaya çıkardı ve bu hainleri saflarımızdan attı.

Bizler Nevşehir'in Hacıbektaş kazasının köylerinden biri olan İlicek köyünde oturmaktayız. Siyasi meselelere ilişkin görüşlerimiz Halkın Birliği'nin Marksist-Leninist görüşleridir.. Bizler de burada Halkın Birliği'nin Marksist-Leninist çizgisi etrafında çalışmalarımızı sürdürmekteyiz.

KAHROLSUN OPORTÜNİZM VE İNKARCILIK!

Hacıbektaş'dan Bir Grup
Halkın Birliği Taraftarı

BUNAK OPORTÜNİZMİ BATTIĞI BATAKLIKTA YALNIZ BIRAKALIM!

Bizler Büyük Çekmece'de, Ak Çimento inşaatında çalışan işçiler olarak, oportünizm ve inkarcılığı mahkum edip İbrahim KAYPAKKAYA yoldaşın ML çizgisinde yürümeye kararlıyız.

Bundan bir kaç ay önce H. Birliği saflarında atılmış oportünistlerin ML'e atmadıkları çamur kalmadı. Onların ML'e attıkları çamurlar, dürüst devrimcilerin kafasını karıştırmak M-L hareketin içindeki düşmanları oldukları gözlerden gizlemek İ. KAYPAKKAYA yoldaşın M-L çizgisini karalamaya çalışan, kariyeristlik yapan, her türlü çürümüş oportünist "sistemlerin" geleneğini koruyan bunak oportünizmleriyle H.Birliği'nin M-L çizgisine şevkle saldırmalarıdır İ.KAYPAKKAYA yoldaşın M-L çizgisinin ilerlemesini, fikirlerinin işçi sınıfı arasında yayılması ve sağlamca tutunması olgusu, bunak oportünistler tarafından her karalamalarında daha güçlenen daha pekişen ve daha da dinçleşen İ.KAYPAKKAYA yoldaşın M-L çizgisine yapılan burjuva saldırılarının sıklığı ve şiddetini artırmaktadırlar.

Oportünist ve inkarcıların, İ.KAYPAKKAYA yoldaşın çizgisine ve onun tek savunucusu H. Birliğine saldırmalarının nedeni onların saflardan temizlenip atılmasındadır. İşte kuyruk acıları bu yüzdendir. Onlar ideolojik ve siyasi olarak çökertilmiş ve acz içinde bırakıldıkları için ML siyasete saldırıyor, saldırdıkça da bataklığın dibine batıyorlar. Bizler ideolojik ve siyasi olarak onların bataklıklarına girmesine yardımcı olacağız. ML saflarda tasfiye edilen oportünist düşünceleriyle dürüst devrimcilere sizlerde gelin yanımıza diyerek mırıldanıyorlar. Hayır gırtlağına kadar bataklığa batmış bunak oportünistler

OPORTÜNİZM VE İNKARCILIK YIKILACAK, PROLETARYA PARTİSİ KURULACAK!

YAŞASIN HALKIN BİRLİĞİ'NİN MARKSİST-LENİNİST ÇİZGİSİ!

BÜYÜKÇEKMECE AK ÇİMENTO
İNŞAATINDA HALKIN BİRLİĞİ
TARAFTARLARI

HALKIN BİRLİĞİ ESKİ YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ GÜZEL ASLANER'İN AÇIKLAMASI

Bundan kısa bir dönem önce Marksist-Leninist hareketi yıkmayı, onun Marksist-Leninist çizgisini değiştirmeyi amaçlayan oportünist ve inkarcı bir komplo, açığa çıkarıldı.

Ben sorumlu yazı işleri müdürlüğünü yaptığım, Marksist-Leninist düşüncenin kararlı savunucusu Halkın Birliği'nin oportünist ve inkarcılar için ortaya koyduğu siyasi eleştirilere başından itibaren katıldım. Ancak bu doğru siyasi düşünceyi - pratikte uygulayan saflarda yer almadım. Oportünizmin ve inkarcılığın içten yıkılabileceği düşüncesiydeyim.

Oportünizme ve inkarcılığa karşı cepheden mücadele eden arkadaşların yeterli mücadele yürütmedikleri, "hizip oluşturdukları" düşüncesindeyim, Bütün bunları söylemenin temelinden gelişmeleri bir müddet kavrayamamada ve gelişmeleri ortaya koyan belgelerin elimde olmamasındandır. Bu gelişmeyi ortaya koyan bir çok belge oportünist ve inkarcılar tarafından gizlenmekteydi. Oportünist ve inkarcılar, gerçekleri çarpıtıyor, yalan dedikoduyu esas hale getirmişlerdi Ayrıca kilit noktalarının oportünist ve inkarcıların çömezleriyle dolduğunu göremiyor, onlardan oportünist ve inkarcı.. elebaşları "yıkacağı" hayalini besliyordum.

Ancak hayat bütün bunların yanlışlığını ispatladı. Mücadelenin cepheden yürütülerek oportünist ve inkarcıları saflardan, atma mücadelesi olduğunu pratik ispatladı. Bu dönem zarfında çeşitli tutarsız tavırlarım ve Marksist-Leninistlere "hizipçilik" atfetmem oportünistlere yaradı ve Marksist-Leninist harekete zarar verdi ve yine benim adıma tasfiyeci belgede yapılan açıklama da onlara yaradı. Oportünist ve inkarcılar benim adıma yaptıkları açıklamada sınıf karakterlerine uygun olarak sahtekarlık yaptılar, benim "baştan itibaren Halkın Birliği'nin ortaya koyduğu görüşlere karşı çıktığım" şeklinde yalan ve sahtekarlık örneği satırlarda yer alıyordu. Oysaki kendileri de çok iyi bildikleri halde tüm siyasi eleştiri ve görüşleri doğru bulduğum halde ve açıklamada böyle konmasını istediğim halde onlar tam bunun tersini yaptılar. Bu oportünist ve inkarcıların yaptığı sahtekarlıklarının örneklerinden biriydi.

Tüm dürüst devrimciler şunu görmelidir, oportünizmin ve inkârcılığın saflarında kalınan her dakika Marksizm-Leninizme ve Marksist-Leninist harekete onun yürüttüğü mücadeleye zarardır... Ham hayaller beslemek, sonuçsuz, yollar aramak yanlıştır. Niyetimiz ne olursa olsun, objektif olarak oportünizme ve inkarcılığa hizmettir. Aman bölünmeyelim, etmeyelim, yapmayalım türünden duygusallıklar atılmalı, sınıf mücadelesinin önüne geçilmemelidir.

Oportünizm ve inkarcılık ne kadar bölünürse o kadar iyidir. Bu Marksist-Leninist hareketin, güçlenmesi, yanlış düşüncelerin, yıkılması demektir.

Ben bundan sonra Halkın Birliği ve Partinin Yolu'nun Marksist-Leninist çizgisinde, oportünizmi, inkarcılığı ve her türden oportünist ve revizyonist düşünceye karşı mücadelede ve proletarya partisini kurma mücadelesinde Marksist-Leninist saflarda yerimi alıyorum.

Tüm dürüst devrimcileri oportünist ve inkarcılardan ve küçük burjuva grup ve hiziplerden bağlarını keserek Marksist-Leninist hareketin saflarına katılmaya çağırıyorum.

Tüm dürüst devrimciler; oportünist ve inkarcıların yalan, dedikodu ve sahtekarlığına kanmayalım. Onların her gün yeni bir renge girdiğini görelim. Bir gün önce ak dediklerine bir gün sonra kara dediklerini, 4 ay savundukların 5 dakikada red ettiklerini görelim. Onların Marksist Leninist harekete güven ve inancı olmadığını, küçük burjuvaların kuyruğunda oportünizmi ve inkarcılığı savunduklarını görelim. Onların yaratmaya çalıştığı düşmanlık çemberini kıralım ve Marksist-Leninist saflarda birleşelim.

Oportünist ve inkarcıların saflarında birlik yoktur, onlar ilke ve istikrar tanımıyorlar, siyasi acizlik onlarda had safhaya varmıştır, tartışmama yasağı koymaları da bunun sonucudur

KAHROLSUN OPORTÜNİZM ve İNKARCILIK!

YAŞASIN HALKIN BİRLİĞİ'NİN VE PARTİNİN YOLU'NUN MARKSİST-LENİNİST ÇİZGİSİ!

YAŞASIN PROLETARYA PARTİSİNİ KURMA MÜCADELEMİZ!

TÜM DÜRÜST DEVRİMCİLER MARKSİST-LENİNİST HAREKETİN SAFLARINDA YIKILMAZ BİR BİRLİK KURALIM!

Güzel Aslaner
HALKIN BİRLİĞİ ve PARTİNİN YOLU
Eski Yazı İşleri Müdürü

SOSYAL-FAŞİST İŞGALİ KIRACAĞIZ

Genel olarak ülkemizde özel olarak Yeşilköy Halkevinde sosyal-faşistlerin başvurdukları hile ve tertip ve işgallerini halkımız boşa çıkarmaktadır.

Yeşilköy Halkevinde yapılan devrimci çalışmalardan rahatsız olan ve korkan sosyal-faşist TKP İGD, TSİP, revizyonist TİP ve PİM gibi karşı-devrimci unsurlar bu çalışmaları engellemek için halkevimizi defalarca 80-100 kişilik guruplarla işgal etmişlerdir. Bunun karşısında onların tüm çalışmalarına rağmen gereken cevabı almışlardır.

Son olarak kendilerinin başaramayacaklarını anlayınca faşist diktatörlüğün kolluk kuvvetleri yaklaşık 40-50 kişilik polisle halkevini basarak bizi çıkartıp, halkevinin çalışmalarını engellemek için kilit vurmuşlardır. Bu arada ortayolcu Devrimci Yol, Dev. Sol ve Halkın Yolu gibi akımlar da hiç bir çaba harcamadan laf ebeliği yapmışlardır. Hatta Devrimci Yol ve Devrimci Sol, sosyal-faşistlerle uzlaşmaya kadar gitmiştir. Ortayolcu bu siyasetlere de proleter devrimciler gereken cevabı vermiş teşhir etmişlerdir.

Halkevinde sözüm onlara bu tasviyeci darbeci karşı-devrimciler kendilerinin halkevleri merkezinden yönetim kurulu olarak atandıkları ve bundan böyle halkevinde kendilerinin çalışma yapacaklarını söylemelerine rağmen başaramamışlardır.

Sosyal-faşistlerin tüm işgallerine karşı bugüne kadar olduğu gibi bundan böyle de mücadelede, yılmayacağımızı ve sosyal-faşist işgali kırana dek mücadele edeceğimizi belirtiriz.

Istanbul Yeşilköy'lü
Halkın Birliği Taraftarları

ZEKİ ŞERİT
(24 KASIM 1977)

ZÜLFİKAR URALÇIN
(20 KASIM 1976)

Amerikan emperyalizminin sadık dostu Ecevit

BUGÜN	DÜN
ECEVİT: "NATO sadece bir askeri ittifak sistemi olmasının ötesinde demokratik, ülkelerin birliğinin bir simgesidir."	ECEVİT "GÖLGE ETME BAŞKA İHSAN İSTEMEM"

Geçtiğimiz hafta içinde Amerikan emperyalizminin denetimindeki saldırgan askeri bir blok olan NATO'nun genel sekreteri Luns Türkiye'ye geldi. Hem de daha Rus sosyal-emperyalistlerinin savaş filoları ülkemizi terk etmeden, bir başka emperyalist devletin sözcüsü yurdumuza ayak bastı. Luns, hakim sınıflardan, Ecevit hükümetinden ve Genel Kurmay başkanından teminat aldı, hakim sınıflar ve onların temsilcileri de Nato'ya ve Amerikan emperyalizmine sadakat yeminlerini ettiler.

Dünya halklarının ve Türkiye halkının başdüşmanlarından biri olan Amerikan Emperyalizmi, yayılmacı ve hegemonyacı umutlarını gerçekleştirmek devrimci işçi sınıfı hareketini boğmak ve halkları baskı altında tutmak için dünyanın çeşitli bölgelerinde askeri bloklar kurmuşlardır. Nato'da bunlardan birisidir

Amerikan emperyalistleri, son yıllarda içine düştükleri ekonomik buhrandan dolayı, Nato ülkelerine, askeri harcamalarını artırmaları ve Nato'ya maddi olarak daha fazla yardımda ve katkıda bulunmaya zorlamaktadır. Böylece o, saldırı bloku Nato'yu ayakta tutmaya çalışarak, hegemonya peşinde koşan, bir diğer süper devlet Rus sosyal-emperyalistlerine karşı hegemonya mücadelesinde ve yarışında ayakta durmaya çalışmaktadır.

Özellikle Türkiye gibi Amerikan emperyalizminin hegemonyası altında olan ülkeler, Nato'ya katkıda bulunmak için işçilerden, köylülerden daha çok vergi almakta ücretleri sınırlandırmakta ve Amerikan emperyalizmini içine düştüğü bunalımdan kurtarmak, için buobuhranın tüm yükünü işçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin sırtına yıkmaktadır.

Hal böyleyken, Ecevit ve gerici CHP hükümeti yaptıkları açıklamalar ile saldırgan bir blok olan Nato'yu "barışçıl" ve Nato-ya bağlı ülkeleri de "demokratik" olarak ilan etmektedir. Ecevit, Nato Genel Sekreteri Luns ile yaptığı görüşmede şöyle diyor: "Nato ... demokratik ülkelerin birliğinin bir simgesidir." Ecevit bu sözleri ile Nato'nun saldırgan ve halklara karşı kurulmuş bir blok olduğunu emekçi halkımızdan gizlemeye çalışmakta ve emperyalist devletleri "demokratik" olarak göstererek, emperyalizme köleliği vaazetmekte, mevcut statünün korunmasını savunmaktadır. Daha dün CHP Küçük Kurultayında "gölge etme başka ihsan istemem" diyen Ecevit, Luns'la yaptığı görüşmede gölge edilmesini savunmaktadır. Ecevit hükümetinin "çok yönlü dış politika" "haysiyetli dış politika" sahtekarlığı bir kere daha ortaya çıkmıştır. Haysiyetli bir dış politika ve gölge edilmesine son vermenin bir tek yolu vardır. O da emperyalistler sosyal-emperyalistler ile yapılan tüm anlaşmaların fesh edilmesi, Nato vb. bloklardan çıkılması, emperyalist devletlerin tüm askerlerinin ülkemizden kovulmasıdır. "Gölge etme başka ihsan istemem" diyen Ecevit, emperyalistlerin temsilcileri ülkemize geldiği zaman da, "büyük mutlulukduyduğunu" söylemektedir Emperyalist devletlerin, soyguncu IMF gibi örgütlerin denetimine girmekten çekinmeyen emperyalist ve sosyal-emperyalistlerin temsilcilerini ülkemize davet etmekten çekinmeyen, Ecevit ve CHP hükümeti, halkımızın ve ülkemizin çıkarlarını ayaklar altına almakta ve ülkemizi emperyalistlere teslim etmektedir.

Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halk kitleleri, emperyalistlerin sosyal-emperyalistlerin ülkemize gelmesinden memnun değildir. Ecevit'in "büyük mutluluk" duyduğunu ifade etmesi, işçi sınıfı ve emekçi halkımız için mutsuzluk ve ıstırap demektir. Çünkü, emperyalist ve sosyal-emperyalist devletlerin sözcülerinin ülkemize her gelişi, ülkemizin ve emekçi halkımızın daha fazla sömürülmesi ve talan edilmesi demektir.

Türkiye işçi sınıfı ve emekçi kitleleri, hiç bir "gölge" nin olmadığı bağımsız ve demokratik, bir Türkiye istemektedir. Halkımız ne Amerikan ne Rus ne de diğer bir emperyalist devleti bu topraklarda istemektedir. Ecevit ve onun temsil ettiği hakim sınıflar, emperyalistlerin ve sosyal-emperyalistlerin yurdumuza gelmelerinden "memnun" olabilirler. Fakat işçi sınıfımız ve emekçi halkımızda bağımsız ve demokratik bir Türkiye'de mutlu olacaktır. Ve o, bunun için devrim yolunda ilerlemektedir.

İŞÇİ SINIFINA VE EMEKÇİ HALKIMIZA YÖNELTİLEN YENİ BİR SALDIRI:

Faşist baskı tedbirlerine karşı mücadele edelim

Ecevit hükümeti belli bir süredir sivil sıkıyönetim politikası izliyor. Bu politikayı gerçekleştirebilmek -bütünüyle- için, bugünkü yasaların ihtiyaçlara cevap vermediğini belirterek "Kamu Güvenliğine ve Kolluk Hizmetlerine İlişkin Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması ve Bunlara Yeni Hüküm Eklenmesi Hakkındaki Kanun Tasarısı" başlığı altında yeni baskı tedbirleri hazırladı. Çünkü bugünkü burjuva yasaları kendi deyimiyle "Anarşiyi önlemeye" yetmiyordu. Açıkçası halkın gelişen mücadelesini bastırmak için yeterli değildi. Ecevit'in hazırladığı bu baskı tedbirleri 12 Mart askerî faşist diktatörlüğü dönemindeki uygulamaların yeniden sahneye konulması anlamındadır. Aradaki fark uygulayıcıların üniformasız olmasıdır.

Bu baskı tedbirlerine göre:

1) Polis şüphelendiği kişiyi gözaltına alabiliyor. Aynı zamanda istediği meskeni arayabiliyor. Polislerin yetkilerinin böylece arttırılması polisin halk üzerindeki işkence ve zulmünün, meşrulaştırılması ve yeni boyutlar kazanmasıdır.

2) Memurların örgütlenme gibi doğal hakları tamamen ayaklar altına alınarak memurlar üzerindeki baskılara yeni boyutlar eklenmektedir.

3) Halkımızın uzun mücadeleler sonunda kan dökerek kazandığı haklar gaspedilmektedir. Toplantı, gösteri yürüyüşleri ve dernek kurma gibi örgütlenme hakkı kısıtlanmakta veya tamamen gaspedilmektedir.

4) Valilerin istedikleri anda orduyu yardımlarına çağırmaları, böylece valiler sıkıyönetim dönemlerinde faşist genarellerin rollerine sokulmaları anlamındadır.

Kısaca maddeler halinde özetlediğimiz Ecevit hükümetinin yeni baskı tedbirlerinin neyi hedeflediğini açıkça göstermektedir.

Özgürlük, refah vaadleriyle, halkın oylarını alan Ecevit'in bugün halka verdiği baskı, zulum varolan demokratik hakların gaspı velhasıl sivil sıkıyönetimdir. Ecevit'in bahsettiği özgürlük, refah halk için zulüm ve baskıdır. Ecevit hükümeti bu baskı tedbirleriyle sadık temsilcisi olduğu komprador burjuvazi ve toprak ağaları sınıfını içine düştüğü kötü bir krizden kurtarıp refaha kavuşturmaya çalışıyor. O hazırladığı bu baskı tedbirleriyle sallanan komprador patron-ağa iktidarını sağlamlaştırmaya çalışmaktadır.

Artık bu gerçeği Ecevit'in "Anarşiyi önleme" gibi bayat demagoji lafları da gizleyemiyor. Artık bu da mümkün değil. Ecevit seçimlerde ve öncesinde "halk" edebiyatı yapıp halktan göründü ve şimdi de halka saldırmakta zulmü ve sömürüyü katmerleştirmektedir. Bu Ecevit ve CHP'nin sınıf tabiatından ileri gelmektedir... Çünkü komprador burjuvazi ve toprak ağaları saltanatlarını sürdürebilmeleri için yalanı, sahtekarlığı meslek haline getirmek zorundadırlar.

Halk için gerçekte refah ve özgürlük proletaryanın önderliğinde yürütülen halk savaşıyla bugünkü komprador-patron ağa saltanatını yıkıp Milli Demokratik, Halk DEvrimini zafere ulaştırmakla gerçekleşebilir.

Ecevit hükümetinin deneyi de gösteriyor ki; komprador burjuvazi ve toprak ağalarının siyasi sözcüleri olan partiler işçilerin, köylülerin kurtuluşunu, sağlayamaz.

ÜLKEMİZİ ÇEŞİTLİ EMPERYALİST DEVLETLERE PEŞKEŞ ÇEKEN ECEVİT HÜKÜMETİ, HALKIMIZIN VE ÜLKEMİZİN ÇIKARLARINA TERS DÜŞEN YENİ BİR ANLAŞMA DAHA İMZALADI

Yeni Çarlarla yapılan Ticaret Anlaşmasına hayır

Şovyet Sosyal-emperyalistleriyle yeni bir ticaret anlaşması yapıldı. Bu ticaret anlaşmasının Sovyet sosyal-emperyalistleriyle bugüne kadar yapılan diğer ticari anlaşmalara karşı en dikkate değer özelliği anlaşma hacminin oldukça geniş ve 3 yıl gibi bir süreyi kapsamasıdır. Yeni yapılan bu ticaret anlaşması 1 milyar 275 milyon dolarlık hacmi kapsamaktadır. Böylece bu ticaret anlaşması sonucu ülkemizin Sovyet sosyal-emperyalistlerine olan bağımlılığı daha da artacaktır.

Bu anlaşma sonucu Sovyet sosyal-emperyalistleriyle olan ticari ilişki %50 oranında bir artış göstermesi, yani 1977 yılında toplam 180 milyon dolar olan ticaret hacminin 288 milyon dolara gibi yüksek rakama ulaşması, Sovyet sosyal-emperyalistlerinin Türkiye proletaryası ve halkı üzerindeki sömürüsünün daha da yaygınlaşıp yeni boyutlar kazanacağının kanıtıdır. İlk kez bu derece uzun dönemi kapsayan bu ticaret anlaşmasının hacmi yıldan yıla artacaktır. Anlaşma metnine göre bu 3 yıllık süre içinde anlaşmanın hacmi 1978 yılına oranla ilk sene yüzde 32,5 1980'de yüzde 46,4 ve 1981 senesinde yüzde 59,3 oranında artacağı belirtilmektedir. Böylece Sovyet sosyal-emperyalistlerinin Türkiye üzerindeki yayılmacılığı yeni boyutlar kazanmıştır.

Esas olarak Amerikan emperyalizminin hakimiyeti altında olan ülkemiz uzun süreden beri Sovyet sosyal-emperyalistlerinin tehditlerine maruz kalmıştır. Sovyet sosyal-emperyalistleri ülkemiz üzerindeki yayılmacı politikasını çeşitli ticari anlaşmalarla gerçekleştirerek hakimiyet kurmak için ABD emperyalistleriyle kızgın bir dalaşma içindedirler. Özellikle 1974-ten sonra hızlı bir gelişim gösteren ülkemizin Sovyet sosyal-emperyalistlerine bağımlılığı, içinde bulunduğumuz yılda ve gerekse yukarda metnini açıkladığımız yeni ticaret anlaşması sonucu sosyal-emperyalist yayılmacılık yüksek boyutlara ulaşmıştır. Bu gelişme bugünkü Ecevit hükümetinin Sovyetlere karşı izlediği uzlaşmacı politikasından bağımsız olarak düşünülmemelidir. Ecevit hükümeti bir ta-

Devamı Sayfa 11'de

SINIF SENDİKACILIĞI MI?
ZORLU SENDİKAL MÜCADELEDEN KAÇIŞ MI?

Halkın Kurtuluşu'nun 128. sayısında "Maden-İşçilerinin sınıf sendikası olan Devrimci Demir-İş'in kurulduğu" yazıyor. Ve Maden işçilerinin Devrimci Demir-İş'in çatısı altında toplanmasını öneriyordu. Halkın Kurtuluşu'nun bir dizi meseledeki anti-marksist görüşleri sendikalar, sendikalar içerisinde mücadele ve sınıf sendikacılığı konusunda da kendisini göstermekte.

Halkın Kurtuluşu'nun sendikalar konusundaki görüşleri, sendikalar içerisindeki uzun vadeli çalışma yapmak, sendikaların başında bulunan sendika ağalarını devirmek ve bu sendikaları sınıf sendikalarına dönüştürmek yerine yepyeni gıcır gıcır sendikalar kurarak zorlu mücadeleden kaçmayı ve işçileri sendika ağalarına teslim etmeyi savunuyor.

Bunun en açık örneği Maden-İş dalında kurulan Devrimci Demir-İş'tir. Bugün Maden-İş dalında var olan ve on binlerce üyeye sahip olan büyük bir sendika varken ve bunlar içerisinde muhalefet geliştirmek esasken, kalkıp ayrı bir sendika oluşturmak sendika ağalarının ekmeğine yağ sürmektir. Çünkü bugün sendika ağaları da devrimcilerin kendilerinden ayrılmasını ve böylece kendi yüzlerinin açığa çıkmamasını istiyorlar. Bunun en açık örneği devrimcilerin DİSK ve Türk-İş'te çalışma yapmaları, sendika ağalarının yüzlerini teşhir etmesiyle beraber sendika ağalarının devrimcilere karşı tedbirlere ve baskılara başvurarak devrimcilerin çalışmasını engellemeye çalışmalarıdır. Bugün ülkemizde Maden-İş dalında işçi sınıfının sendika ağalarına karşı gelişen muhalefeti yeni boyutlara varmakta özellikle Maden-İş sendikasında, işçilerin sosyal-faşist sendika ağalarına karşı gelişen mücadelesi büyük boyutlara varmakta, ama gelişen muhalefet devrimci bir önderlikten yoksun olduğu için gerici sendika ağalarının kuyruğuna, takılmaktadır. Bütün bu şartlar varken kalkıp yeni sendikalar kurmak işçi sınıfına değil önderlik etmek, işçileri sendika ağalarının kuyruğuna takmaktır. Bunun en açık örneği Maden-İş dalında kurulmuş bulunan onlarca bağımsız sendika ne yapmaktalar, bu sendikalar işçilerin gelişen muhalefetine önderlik etmek bir yana kendi kabuklarına çekilmiş bir durumdalar. İşte hayatın objektifliği bize bunu göstermekte M-L tavır ise her türlü baskıya zorbalığa ve zorluğa rağmen sendikalardaki muhalefeti geliştirmektir. Bu konuda Dimitrov'un şu sözleri bize ışık tutmalıdır.

"Şunu kesinlikle belirtmek gerekir; kendi sanayi dalının büyük sendikalarına üye olmayan devrimci ya da komünist işçi reformcu sendikayı gerçek bir sınıf sendikası örgütüne dönüştürmek için çaba sarfetmeyen sınıf kavgasının ışığında sendika birliği için savaşmayan komünist ya da devrimci işçi; en belli başlı proleter görevini yerine getirmiyor demektir." (Faş. Karş Bir.Cep. s.113).

Dimitrov, proleter devrimcilerin birinci görevinin, sendika ağalığına karşı sendikalarda muhalefeti geliştirmek gerektiğini işte böyle belirtiyor.

H.K. ise bütün bu gerçekleri görmeyecek kadar kör değil, ama küçük-burjuva yapısı onun uzun vadeli bütün zorluklara göğüs gererek mücadele vermesine engeldir. O hemen kolay yolu yani kaçmayı kendisine kurtuluş yolu olarak görüyor.

H.K. ayrı sendikalar oluşturmayı haklı göstermek için 136. sayısında şunları yazıyor. "Gerici sendikaların işçi sınıfına, önderlik etmediklerini gördük. Faşist, reformist, revizyonist sendikalara karşı sınıf sendikacılığının savunulmasının gerekliliğini kavradık."

HK.'nın getirdiği gerekçe kendisinin siyasi aczini en iyi bir biçimde gösteriyor. "Gerici sendikaların işçi sınıfına önderlik etmediklerini gördük" Yoksa siz bu gerici sendikacıların işçi sınıfına önderlik yapabileceğini mi savunuyorsunuz. Tam bir zavallık. Ya da şöyle düşünelim, gerici sendikacılar işçi sınıfına önderlik etmedikleri zaman hemen ayrılmak mı gerekir. HK mantığı bunu gerektiriyor. Lenin yoldaş Alman sollarının anlayışını eleştirirken ayrı sendikalar oluşturmayı hatalı görmüş ve devrimcilerin bütün zorluklara rağmen sendikalarda muhalefet geliştirmelerinin gerekliliğini boşuna vurgulamamıştır. HK ise Lenin'in anlayışıyla değil de Alman Sollarının anlayışıyla, hareket ediyor. HK bu anlayışı, sınıf mücadelesinden kopuk küçük burjuva aydınlarının mücadele anlayışıdır. Çünkü hayatın somut gerçeklerini dikkatle izleyenler ne böyle bir iş yaparlar ne de yaptıkları işi haklı çıkartmak için siyasi acze düşerler.

Gene başka bir yerde HK şöyle yazıyor. "Mevcut sendikaları ele geçiririz diye düşünüyor, başka bir sendikanın kurulması, işçilerin parçalanmasına yol açar diyorduk. Bu süreç içinde işçilerin sendika ağalarına karşı mücadelesinin şiddetlenmesi bize yol gösterici oldu".

HK ilk önceleri mevcut sendikayı ele geçirmeyi düşünmüş daha sonra bunun imkansız olduğunu görüp ayrılmış. Bugün Türkiye'deki sendikaların başında bulunan sendika ağaları kendilerine karşı gelişen devrimci muhalefeti çeşitli yollarla bastırmaya, dağıtmaya çalışıyorlar, sendika ağaları bunları yapıyor diye hemen ayrılmak mı gerekir. Ayrıca imkansız diye de birşey olamaz. Doğru bir çalışma tarzı ile bu sendikalar ele geçirilebilir. Böyle bir çalışma yapmadan hiç bir taban olmadan kalk bir sendika aç ve böyle bir sendikanın açılmasını zorlayan etkenlerin birine de "işçi sınıfının mücadelesinin şiddetlenmesi" olduğunu söyle. Eğer İskenderun Demir'de böyle bir şey varsa ve Maden-İş'teki gelişen muhalefete de önderlik edebilmek için Maden-İş'e geçmek gerekirdi. Ama HK'nu ilgilendiren bunlar değil onu ilgilendiren tekkeler kurmak. Çünkü sınıf mücadelesinde bir parça gözü olanlar, Lenin'i ve Dimitrov'u biraz okuyanlar bu kadar basit gerekçelerle görüp ayrı bir sendika kurmazlar. Bu konuda Dimitrov şunları söylüyor:

"Küçük kızıl sendikaların bulunduğu ülkelerde, bunların küçük reformist sendikalara sokulmasına çalışılmasına ve burada görüşlerini savunma hakkının geri verilmesini ve atılan üyelerin yeniden üyeliğe kabul edilmesini öğütler" (Faş.Karş.Bir.Cep.s.112) Dimitrov reformist sendikalardaki muhalefeti geliştirmek için kızıl sendikaların bile bunlarla belli ilkeler temelinde birleşmesini savunuyor.

Halkın Kurtuluşu'nun küçük burjuva oportünist çizgisi, onu bugün işçi sınıfını bölen bir mevziye getirmiştir. HK oportünistleri de TİKP karşı-devrimcileri gibi bulanık suda avlanmaya çalışmakta ve belki biraz birşey koparırım düşüncesi ile işçi sınıfının önüne sahte alternatifler koymaktadırlar. Sözümona, sınıf sendikası Demir-İş bugün Maden-İş üyesi işçilerin birliğini parçalamaya çalışan bölücü ve yıkıcı bir tekke, ismi olan ama kendisi görünmeyen bir tabela sendikasıdır. İşçi sınıfımız ve Maden-İş üyesi işçiler, dışardan gazel okuyan, işçi sınıfı ile bağı olmayan oportünist Halkın Kurtuluşu'na ve karşı-devrimci TİKP'ne hak ettikleri cevabı vermektedir ve verecektir de. Silahtarağa'daki yiğit Maden-İş üyesi işçilerin, devrimci işçiler önderliğinde TİKP karşı-devrimcilerini, Silahtarağa'ya sokmayıp, döverek nasıl dışarı atıyorsa, Halkın Kurtuluşu oportünistlerinede hak ettikleri cevabı verecektir.

DİSK TEMSİLCİLER TOPLANTISI
ANKARA'DA YAPILDI

DİSK TEMSİLCİLER TOPLANTISI VE FAŞİZME KARŞI MÜCADELE

DİSK Temsilciler Toplantısı Spor ve Sergi Sarayında yapıldı. Bu toplantıda esas olarak faşizme karşı mücadele ve Türk-İş ile faşizme karşı mücadelede birlik oluşturma konuları görüşüldü Bunun için toplantıdan önce DİSK'in Sesi adlı dergide bu ittifakın sebebi ve faşizme karşı mücadelenin somut olması üzerinde duruluyordu.

Birinci olarak faşizme karşı mücadele ve sınıf sendikacılığı üzerinde duruluyor ve şöyle deniyor.

"Faşizme karşı mücadeleyi sınıf sendikacılığı anlayışının ayrılmaz bir parçası olarak gören DİSK her dönemde mücadele programını gözden geçirdi:"

Şu bir gerçektir. Sınıf sendikacılığının bir görevi de faşizme, gericiliğe ve emperyalizme ve sosyal-emperyalizme karşı, savaşmaktır. Biz DİSK'in faşizme karşı aldığı tavrı destekleriz.. Ama DİSK'in bugün faşizme karşı mücadelede aldığı tavır önerdiği ittifaklar hakim sınıflar arasındaki çelişmenin sendikalardaki yansımasından başka birşey değildir. Ayrıca, DİSK yöneticileri son günlerde tabanda gelişen muhalefeti ezmek, gözlerini küllemek için buna başvuruyorlar. Çünkü DİSK'in başında bulunan bundan önceki sosyalfaşistler ve şimdi de gerici sendika ağaları işçilerin faşizme ve sosyal-faşizme karşı gelişen mücadelesini engellemiş ve bu mücadeleyi pasifize etmişlerdir. Bunlara en güzel örnek DGM direnişi ve faşizme karşı ihtar eylemidir. İşçi sınıfının faşizme karşı gelişen mücadelesinin kendi boyutlarını aşmasından korkan DİSK yöneticileri yaptıkları bu eylemlerde de kendi gerici yüzlerini gösterdiler. Bu mücadeleleri resmi geçitler haline çevirdiler. DGM direnişinde kararlı bir mücadele veren Profilo işçilerinin mücadelesini "provokasyon" olarak niteleyerek, sınıf yüzlerini ortaya koydular. DGM direnişi ve faşizme ihtar eyleminden dolayı atılan işçilere sahip çıkmayarak, onları yoksulluğun pençesine attılar ve buna da sınıf sendikacılığı dediler.

Gene DİSK sözümona sınıf sendikacılığı adına faşizme karşı mücadeleyi sürdürürken temsilcilerin bu konudaki görüşlerini, aldıklarını bununla da "söz ve karar sahibi tabandır" ilkesini uyguladıklarını vurguluyorlar Evet sınıf sendikacılığının bir ilkesi de "söz ve karar sahibi tabandır". Fakat DİSK yöneticileri yüzlerine astıkları sahte maskeyi gerçek göstermek için bu ilkeyi tüzüğüne koymuştur. Ama bu ilke DİSK içinde hiçbir zaman uygulanmamıştır. DİSK'i eleştiren işçiler "Maocu" diye işten attırılıyor.. Fabrikalarda işçilerin hazırladığı sözleşme taslaklarına hiç uyulmuyor. İşçiler satılıyor, işten atılıyor, sahip çıkılmıyor.. Ama bütün bunlara rağmen "söz ve karar sahibi tabandır" deniliyor. Temsilciler Meclisinde de temsilciler hiç konuşmuyor. Ve de daha çok kendilerini öven temsilcilere söz hakkı veriliyor Ama bütün bunların adı "söz ve karar sahibi tabandır." oluyor. Son toplantı faşizme karşı mücadelenin, nasıl olması ve Türk-İş ile ittifak meselesi için yapılmıştır. Ama bu toplantı göstermeliktir.. Çünkü DİSK ile Türk-İş bunun üzerine konuşmuş ilkelerini tespit etmişlerdir. Bu yapılan toplantı ise yalnız ve yanlız göstermeliktir. Çünkü herşey hazırlanmıştır. Ama tabanın bu birleşmeye karşı çıkarak, tepki göstereceğini gördükleri için göstermelik olarak böyle bir toplantıya başvurdular. Fakat DİSK'in başına çöreklenmiş bu sendika ağalarının hiçbir oyunu sendika ağası yüzlerini örtemeyecektir.

İkinci olarak sarı Türk-İş ile faşizme karşı yapılan birlik. Bu birlik hiç bir zaman işçi sınıfının birliğinin temeli değildir. Çünkü işçi sınıfının bugün emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve faşizme ve sosyal-faşizme karşı gelişen muhalefetinin yeni boyutlara ulaşmasından korktukları için böyle birlikler kurarak bu mücadeleyi engellemeye çalışıyorlar. Türk-İş ve DİSK'in başına çöreklenmiş sendika ağaları faşist diktatörlüğün halkımızın canı pahasına aldığı hakları gaspetmesine işçi sınıfının seyirci kalmasını öneriyorlar. Çünkü Türk-İş - AP - CHP koalisyonu önererek komprador burjuvazinin ekonomik çıkmazdan kurtulmasını vaazediyor. Ve esas olarak da teröre karşı AP-CHP koalisyonunun daha güçlü olacağını vurguluyor. DİSK ise CHP'yi sonuna kadar destekleyeceğini söylüyor. Bugün bu sözleri söyleyenlerin işçi sınıfıyla bir ilişkisi yoktur. İşçi sınıfının birliği bugünkü temeli emperyalizme sosyal-emperyalizme, faşizme ve sosyal-faşizme karşı mücadeledir.. Gene işçi sınıfının birliği bu düzeni savunma temelinde olamaz. İşçi sınıfının birliği bu düzenin yıkılıp demokratik halk iktidarının kurulmasında yatar.

İşte DİSK'in başına çöreklenmiş sendika ağaları bu tavırlarıyla düzenin savunucusu gerici yüzlerini açığa koymuşlardır. İşçi sınıfı böyle bir ittifakı kabul etmeyecek ve mücadelesini sürdürecektir.

EDİP İPLİK FABRİKASINDAN İŞÇİLER SESLENİYOR:

HİÇBİR BASKI MÜCADELEMİZİ ENGELLEYEMEZ

Tekstil Genel Merkezinde sendika ağalarının koltuk kavgası sürmekte, içinde bulunduğu bunalım artmaktadır. Bilindiği gibi Merkez, Genel Merkez kongresini yapmaması üzerine, kayyuma verilmiş ve kongre kararı alınmıştır. Ancak seçimleri kaybedeceğini bilen sosyal-faşistler kongrenin ertelenmesi için mahkemeye başvurmuşlardır. Böylece bir sürünceme dönemine girilmiş, bu sürüncemeden dolayı şubelerde faaliyetlerini sürdüremez hale gelmiştir.

Bakırköy şubesi de aynı bunalım içindedir. Bakırköy şubesinin ele geçirmesi ile Tekstil'i ele geçireceğini iyi bilen İGD-li sosyal-faşistler, bu şubeyi ele geçirmek için çeşitli burjuva oyunlarına başvurmaktadırlar, Bakırköy şubesi yönetim kurulunu mahkemeye vermişlerdir. Nedeni ise, 25 Haziran'da yapılan kongreyi meşru görmemeleridir. Ancak kongre sonuçları geçerliliğini korumaktadır. Son olarak şubeye yetki verilmiştir.

Merkezdeki bunalım ve bu bunalım nedeni ile şubelerin faaliyet gösterememesi, patronların işçiler üzerindeki baskılarını ve işten atmalarını yoğunlaştırmalarına neden olmuştur. Bunun örneklerini fabrikalarımızda görmekteyiz. Sudan bahaneler ile birçok arkadaşımızı işten çıkarmaktan, onları çoluğu, çocuğu ile açlığın sefaletin içine itmekten çekinmemektedirler. İşçileri daha rahat sömürebilmek, onları uysal kişiler haline getirmek için onların, gerçek yüzlerini gören, sesini biraz yükselten işçi arkadaşlarımız hemen işten atılmaktadırlar. Bu konuda İGD'li sosyal-faşistlerin oldukça önemli payları olmaktadır. Yazdıkları bildirilerde devrimci arkadaşlarımızın isimlerini yazarak onları patrona ihbar etmektedirler. En somut örneğini de geçtiğimiz Temmuz ayında bir kız arkadaşımızın işten atılması için yaptıkları direniştir. Yüzünde sosyalizm maskesi takmış olan bu Rus uşaklarının her geçen gün gerçek yüzleri ortaya çıkmaktadır. Ayrıca, İGD'li sosyal-faşistlerin postalar arası rekabeti körükleyici, birliği bozucu emeğin daha çok sömürülmesini sağlayıcı oyunlara girmelerini de eklersek, onların işçi düşmanı özelliklerini iyice görmüş oluyoruz. Postalar arası rekabeti körükleyerek, işçiler arasına nifak tohumları saçma yollarına başvuranların, işçiler arasındaki din, dil, milliyet vb. ayrılıklardan yararlananların burjuvalar olduğunu gözönüne alırsak bunların niteliğini daha açık görmüş oluruz.

Fabrikamızdaki sorunlar her geçen gün artmaktadır. Çıkan yemeklerin besin değeri az olduğu gibi mutfaklar pislik içinde yüzmektedir. Kâr hırsı, işçi sağlığından ağır basmaktadır. Tuvaletler yeterli olmadığı gibi, temizliği de yapılmamaktadır. Aynı şekilde banyoların birçok parçaları eksiktir ve temizliğe burada da raslanmamaktadır. Kadın arkadaşlarımızın dinlenme sırasında oturacakları yerler yoktur. Betonlar üzerinde bu süre geçirilmektedir.

Bütün bu sorunlarımıza karşılık sendika ve temsilcilerimiz, hiçbir sorunumuzla ilgilenmemektedirler. "Yarın yaparız", "sonra bakarız" gibi oyalayıcı tavır içine girmektedirler.

Biz Edipli işçiler- inanıyoruz ki, bütün bu sorunlara başımıza çöreklenmiş, koltuk kavgasına düşmüş olan sendika ağaları çözüm getiremezler. Ancak bizler başımıza çöreklenmiş sendika ağalarını yıkar, sorunlarımıza sahip çıkar ve işten atılmalara karşı sesimizi yükseltirsek, sorunlarımıza çözüm getirebiliriz. Patronların gelişen mücadelemizi engellemek için başvurdukları baskılar bizleri yıldırmayacaktır.

Bizler şuna da inanıyoruz ki, gerçek kurtuluşumuz ancak üzerimizde baskıların, sömürünün kaynağı olan komprador patron-ağa, devletinin yıkılıp, demokratik halk iktidarı kurulması ile olacaktır. Bunun için faşizme, sosyal-faşizme ve iki süper devlete karşı verilen mücadelede safları sıklaştıralım.

Istanbul Emniyet Müdürü Kozakçıoğlu açıkladı:

"Anarşistleri ihbar edene 50 bin lira mükafat!"

muhbir vatandaşlara yine mükafat verilecek

Istanbul Emniyet Müdürü Hayri Kozakçıoğlu "Anarşistleri ihbar edene 50 bin lira..." ayrıca adi olayları ihbar edene de asgari 5 bin lira mükafaat verileceğine dair bir açıklama yaptı.

Memleketimizde komprador kapitalistlerin ve büyük toprakağalarının bu tür çağrıları yeni değildir. Hatta uzaklara gitmeden yakın tarihimize bir göz attığımızda uygulanan bu ve benzeri yöntemleri hatırlamak mümkündür. 12 Mart askeri faşist diktatörlüğü döneminde o yılların ünlü faşist genarelleri de sık sık bu tür açıklamalarda bulunarak ihbarcılık furyası yaratmışlardı Yine o yıllarda "sayın muhbir vatandaş" deyimi alışılmış hale gelmişti. İhbarcılık furyasının yaratılması komprador patron ağa devletinin kaçınılmaz çöküşünün kokuşmuşluğunun bariz örneğidir. Komprador kapitalistler ve toprakağaları sınıfı kaçınılmaz olan çöküşlerini biraz olsun geciktirebilmek için bir dizi yöntem sahneye koyarlar. İhbarcılık furyası da sahneye konulan bu sözkonusu yöntemlerden, bir tanesidir. Bu yöntemin açık anlamı çöküşün hızını yavaşlatmak için işçi sınıfı ve ezilen kitlelerin mücadelesini bastırmada ihbarcılardan medet ummaktır. Bu gerçeği halkın gözünden gizlemek için her zaman olduğu gibi bugün de çeşitli berbat demagojilere, sahtekarlıklara başvuruyorlar. Çünkü komprador kapitalistlerin ve toprakağalarının, saltanatlarını sürdürebilmeleri, için gerçeğe değil, sahtekarlığa ve demagojiye ihtiyacı vardır. Ecevit hükümeti de ihbarcılık furyasını yaratırken gerçeği "halkın desteğinde anarşistleri yakalamak", "anarşiyi bastırmak" demagojisiyle gizlemeye çalışıyor. Ama Ecevit hükümetinin de diğer sınıf kardeşleri gibi talihsizliği şudur ki; gerçekler inatçıdır, sahtekarlık ve demagojiyle yıkılmaz ve örtbas edilemez.

Bugün tüyler ürpertici cinayetleri işleyen, kitle katliamlarına başvuranlar bu devlet mekanizmasını elinde tutanlardır.. Bu planlı faşist eylemlerin uygulayıcıları MİT, Kontr-gerilla ve diğer sivil faşist cinayet örgütleridir. Ecevit hükümeti bu kaynağın üstüne gitmede, yani faşist terörün kaynağını kurutmada halktan yardım beklediğini belirtmesi sahtekarlıktır. Ecevit hükümeti faşist terörün bu kadar açık hale gelmiş olan kaynağının üzerine gitmesi bir yana, bu kaynağı gizlemeye çalışıyor veya faşist terörün kaynağında devrimci örgütlerde yattığını gibi ifadeler kullanarak hedef şaşırtmaya çalışıyor. Kendi sınıf yapısı gereği böyle davranması şaşırtıcı değil, gayet doğaldır. Doğaldır diyoruz, çünkü bugünkü hükümet halkın değil, komprador patronların ve ağaların menfaatlerinin sadık temsilcisidir.

Peki gün geçtikçe katmerleşen faşist terörün kaynağı açıkça ortada iken ihbarcılık furyası yaratmaya çalışmaktaki amaç nedir? Bu amaç gayet açıktır. Komprador patron-ağa saltanatına son vermek için fedakarca çalışan proletaryanın ve halkın yüce menfaatlerinin temsilcisi olan komünistleri, aynı zamanda tüm yurtsever ve demokratları yok etmek, faaliyetlerini dumura uğratmaktır. Halkın gelişen mücadelesini zaafa uğratmaya çalışmaktır. Bu amaçlarını gerçekleştirmede "halkın desteğinde" görünümünün yaratılması boşunadır... Halk, kurtuluşu için mücadele veren evlatlarını ihbar etmez. Komprador kapitalistler ve toprak ağaları "maddi teşvikle" halkın desteğini kazanamazlar. Onlar ancak maddi teşvikle toplumun tortulaşmış kesimlerinden, yozlaşmış unsurlardan destek bulabilirler. Bunun kanıtını 12 Mart askeri faşist diktatörlüğü, döneminde görmek mümkündür. Fakat bu medet umdukları yozlaşmış unsurlar da komprador kapitalistler ve toprakağalarının vede onların efendileri olan emperyalistlerin çöküşünü durduramaz. İşçi sınıfı ve halkımızın bu "muhbir vatandaş"ları cezasız bırakmadığı ve bundan sonrada bırakmayacağı unutulmamalıdır.

İhbarcılıktan medet ummak kaçınılmaz çöküşün ifadesidir.

12 Mart döneminin kışkırtıcı ajanı Mahir Kaynak MİT'de Daire Başkan Yardımcılığına terfi etti

Bir ajan daha mükafatlandırıldı

MİT'de bir takım terfiler yapıldı. Tabii bu arada Mahir Kaynak da MİT Daire Başkan Yardımcılığına terfi etti. 12 Mart Askeri faşist diktatörlüğü dönemini yaşayanlar için bu isim pek de yabancı değildir. Mahir Kaynak o dönemde cirit atan bir çok ajan-provakatörden bir tanesidir. İktisat Fakültesi eski asistanı Dr. Mahir Kaynak 12 Mart askeri faşist diktatörlüğü döneminde bir çok yurtsever demokrat yazar ve devrimciler hakkında düzmece raporlar hazırlayarak işkence görmeleri ve tutuklanmalarını sağlamıştır.

Bu adi provokatörün halkımıza ve devrimcilere karşı daha sayısız tertipleri vardır. Bugün de, bu sayısız tertiplerinden ötürü, provokatör Mahir Kaynak terfi ettirilerek mükafatlandırılmaktadır. Esasen bu mükafat, Ecevit hükümeti döneminde yalnız Mahir Kaynak'a değil, yine 12 Mart Askeri faşist diktatörlüğü döneminde devrimcilere işkence yap-

Devamı Sayfa 10 'da

GEÇMİŞE KISA

Marksist-Leninist hareketin geçmişini inkar tahrif ve çarpıtmanın azımsanmayacak ölçüde olduğu bugün, gerçekleri her türlü anti-marksist rüzgara karşı savunmak olağan üstü bir önem taşıyor. Marksist-Leninist hareketin geçmişini istismarı bugün vargücüyle sürdüren "Partizan" gibi grupların amacı anti-marksist çizgilerini aklamaktır. Bugün onların "parti""parti" diye sözümona keskin çığlıklar atmaları, aslında meseleyi canalıcı noktadan; yani ideolojik-siyasi çizgi meselesinden başka noktalara kaydırma dar ve karanlık bir çember içine hapsetmektir.. Tayin edici olan ideolojik-siyasi çizgidir, doğrusu karartılır veya gözden kaçırılırsa yapılacak tespitlerin, atılacak adımların doğru ve sağlıklı olması asla düşünülemez. Öte yandan lafla, özü birbirinden ayırdetme yeteneğinde olunması gerekir. Geçmişe sahip çıkma, onu savunma, her lafın başı geçmişe sahip çıkıldığının ilanı ile olmaz. Marksist-Leninist hareketin geçmişine sahip çıkma, Marksist-Leninist hareketin geçmişinden ileriye doğru, düzgün dersler çıkartmakla, geçmişin doğru temelini geliştirmekle olur. Bunu geçmiştede, bugünde gerçekleştiremeyen "Partizan"ın geçmişe sahip çıkması bu nedenle geçmişi istismar ve geçmişin hataları üzerinde yükselme onu giderek kendi küçük burjuva ideolojisi doğrultusunda daha da sistemleştirme olarak kalmıştır. "Partizan"ın geçmişe sahip çıkması bu nedenle kendi anti-marksist çizgisine geçmişi dayanak yapma çabasıyla giriştiği, kof ve kuru ajitasyondan ileri gidememiştir.

1972'LERDE MARKSİST-LENİNİST PARTİNİN KURULUŞU GÖREVİ GERÇEKLEŞTİRİLEMEDİ.

1972'lerde Marksist-Leninist hareket ortaya çıktığında görüşleri sistemli idi ve bir programa temel teşkil edecek biçimdeydi Oportünist inkarcılara karşı mücadele içinde bunu etraflıca ortaya koyduk. Soyutlamalar genel olarak doğru olmasada, İbrahim Kaypakkaya yoldaşın TİİKP programını eleştirisi buna bir kanıt olarak gösterilebilir. Bu program eleştirisi, bugün Halkın Kurtuluşu yazarlarının iddia ettiği gibi oportünizmin törpülenmesi değil, oportünist programa alternatif Marksist-Leninist bir programın temellerinin ortaya konulmasıdır. Kaldı ki biz meseleyi salt bu program eleştirisi soyutlaması çerçevesinde ele alamayız. İbrahim Kaypakkaya yoldaş bu program eleştirisini daha sonraki bir dizi yazıda daha da geliştirerek, bir programa temel teşkil edecek görüşler bütününü sistemli hale getirmiştir.

Ancak programa temel teşkil edecek görüşlerin ortaya çıkması eşittirparti gibi bir anlayışta sakat ve yanlış bir anlayıştır. Programa temel teşkil edecek görüşler eşittir Parti anlayışıda parti meselesine bakışta ve yaklaşımda Leninist öğretilerden uzaklaşıldığını gösterir. Dünyaya mekanik ve dar kalıplar açısından bakmayı ifade eder.

M-L hareket 1972 lerde partinin üzerinde yükseleceği temel olan programa tekabül eden görüşlerini sistemli hale getirmeyi gerçekleştirdi, ancak partinin kuruluşunu gerçekleştiremedi. O zaman M-L hareketin yapısı, partinin kuruluşunun hazırlık yapısıydı. Merkezi yapısının koordinasyon olarak saptanması ve oluşturulması bunun en açık kanıtıdır. Bu merkezi yapının görevi, ortaya konan M-L çizgi etrafında oluşan veya oluşacak çevreleri M-L hareket çerçevesinde birleştirmek ve bir program ve tüzük hazırlayarak o zamana kadar modern revizyonist ihanetin engellediği partinin kuruluşunu kongreyle resmen ilan etmekti. Fakat izlenen hatalı sol taktik çizgi nedeniyle M-L hareketin uğradığı geçici yenilgi bu görevin yerine getirilmesini engelledi; ve partinin kuruluşu görevi bugüne kadar gündemdeki bir mesele olarak kaldı.

Programa temel teşkil eden görüşlerin ortaya çıkmasıyla partinin kuruluşu arasında da belli bir süreç vardır. Her ülkede M-L partilerin kuruluşu böyle bir süreçten geçerek gerçekleşmiştir. Bu partinin kuruluş sürecidir.

M-L hareketin geçmişine ilişkin belgelerde partinin kuruluşuna raslamıyoruz. Ve partinin kuruluşunu ilan eden hiç bir belge ve kanıtta yoktur. Aksine M-L hareketten bahsedilmekte ve tüm M-L'ler M-L hareket saflarına çağrılmaktadır. Bu doğal ve anlaşılabilir birşeydir. Ama bazıları bugün siyasi hesapları uğruna gerçekleri hayasızca tahrip etmekten çekinmiyorlar. "Partizan" ise bu adi tahrifattan kendini aklamak, sözümona meşruluklarını ispatlamak için yararlanmaya çalışıyor bu temelsiz iddiaya sarılıyorlar.

Bu temelsiz iddia geçmişte partinin kurulduğu iddiasıdır. Bu tahrif karşısında bizim tarihi gerçekleri ortaya koymamız ise, "parti inkar ediliyor" cinsinden ajitasyon değeri bir ölçüde olan, ama bilimsel ve tarihi temeli hiç olmayan, gerçekle uzaktan yakından bağdaşmayan, yaygarayla karartılmaya çalışılıyor.

Neden? Çünki ortaya koyduğumuz tarihi ve somut gerçekler, "partizan" gibi hiziplerin meşruiyetini ortadan kaldırıyor, onların geçmişe sözümona sahip çıkmalarının bugün geçmişte ortaya konan M-L çizgiden, apayrı troçkist kırması, küçük burjuva maceracı çizgilerini aklamak amacına hizmet ettiğini ortaya koyuyor.

Bir çok ülkenin tecrübelerine bakarsak, M-L partilerin kuruluşunun ortaya konan M-L bir çizgi etrafında M-L unsurların toparlanması için yürütülen belirli bir mücadele sürecinden geçerek gerçekleştiğini görürüz. Bunu tek başına bir soyutlama olarak ele alırsak dahi bu anlamda da onlar parti öncesi inşa örgütlenmesi sürecini yaşamışlardır. Bu tüm M-L'lerin, M-L hareket saflarında birleştirilmesini parti kuruluşu için mutlak bir şart haline getirmez. Parti inşa örgütlenmesi her ülkenin somut koşullarında kendisine özgü belirli bir süreci kapsar. Bu yapılanmanın görevi öncede belirttiğimiz gibi, kongreyi hazırlamak ve gerçekleştirmektir.

1972'nin zor koşullarında M-L hareketin karşısındaki esas zorlu görev buydu. O dönemde İ.K. yoldaşın, M-L hareketin çizgisini bir dizi noktada dahada derinleştiren çeşitli yazılar kaleme almasıda bu göreve hizmet ediyordu. Bunlar içinde en önemlisi geçmişi, M.Suphi'nin TKP'sini değerlendirmeyle, o dönemdeki k-b akımların eleştirisidir. Bunların bazısı o dönemin zor koşullarında kayboldu, bazıları isegerçekleştirilemedi. O dönemde temel olan uğraş ortaya konan temellerin daha da geliştirilmesi, bu temel etrafında dürüst ve kararlı devrimci unsurların birleştirilmesi ve bu temel üzerinde, sağlam bir yapının oluşturulmasıydı. Bu meselede o dönemde bazı hatalı anlayışların olduğuda bir gerçektir. Ortaya konan M-L çizgi temelinde ideolojik-siyasi inşanın esas olduğu o şartlarda, dar pratik içine hapsolma şeklinde ortaya çıkan bu hata, izlenen sol taktik çizgiden bağımsız değildi. Çünki sol taktik çizgi yapıyı sağlamlaştırmaya, ideolojik-siyasi inşayı geliştirmeye değil, ideolojik-siyasi geriliğe, güçlerin dağıtılmasına hizmet etmiş ve sonunda yenilgiyi beraberinde getirmiştir.

Ülkemizde yaşanan tarihi gerçekleri kimse kendi kafasına veya keyfine göre çarpıtmak veya subjektif düşüncesini objektif bir gerçek yerine geçiremez. Ortada olan gerçek partinin kurulmadığı ise, "niye kurulmasın, kurulabilirdi" cinsinden akıl vürütmeler veya, hiçbir ciddi kanıt ileri sürmeden (ki bu konuda böyle bir kanıt gösterilmeside mümkün değildir), "biz diyorsak, parti kurulmuştur" türünden gülünç iddialar gerçeği tahriften öte bir değer taşımaz. 1972 ler kimsenin bilmediği karanlık dönemler değildir. O dönemin gerçekleri bugün sırda değildir. Ortada yaşanan bir gerçekte varsa, oda partinin kuruluşunun gerçekleştirilemediğidir. Bugün bazılarının" hayır kuruldu" demesi bu gerçeği değiştirebilir mi? Yoksa partinin kuruluşunu tarihi gerçekler değilde, bazılarının kendi subjektif düşünceleri mi belirliyor? Onların kendi keyfi değerlendirmeleri ve tahrifleri, gerçekler karşısında değersizdir.

Kaldıki aslında parti vardı iddiasını ileri sürenlerde bunun tarihi gerçeklere ters düştüğünün farkında olacaklarki, daha bir süre önce geçenlerde partinin kurulduğunu, kongreyle kuruluşunu ilan ettiğini açıkladılar. Madem parti kurulmuşta kuruluşunu yeniden ilan etmeye ne gerek vardı? Biz burada bu sözümona kuruluşa temel olan çizginin M-L hareketin çizgisine ne denli ters ve anti-marksist olduğunu bir an için bir kenara bırakıyoruz, sadece parti kurulmuştu iddiasının çeliştiğini ve iddia sahiplerinin kendi kendilerini tekzip ettiklerini göstermek istiyoruz. Öyle ya kurulan ve varolan birşeyin, tekrar kurulduğunu ilan etmenin bir alemi olmaz. Oysa bunun gerçekte anlamı, M-L hareketi tasfiyeye girişen hiziplerin kendilerine meşruiyet sağlama amacıyla giriştikleri sahtekarca bir manevradır.

1974'LERDE M-L HAREKET DOĞRU İŞLERLİĞE SAHİP MERKEZİ BİR YAPI OLUŞTURAMADI.

M-L hareket 1974'lerde yeniden mücadeleye atıldı. Bu dönemde de M-L partinin kuruluşu gündemde ki bir meseleydi. M-L hareket yenilgiden doğru dersler çıkartmalı, yenilgiye neden olan hatalarını terketmeliydi. Bu da geçmişin düzgün bir özeleştirisi ile mümkün olabilirdi. 1974 'lerde yeniden mücadeleye atıldığında M-L hareket doğru işlerliğe sahip bir merkezi yapı oluşturamadı Bugün "geçmişte parti vardı" iddiasını ortaya atan bazılarıyla, oportünist ve inkarcı elebaşlar M-L hareketi yeniden mücadeleye atıldığı dönemde doğrubir rotada ilerletme, geçmişin düzgün bir özeleştirisini ortaya koyma, M-L hareketin karşısındaki güçlükleri ve engelleri aşma azmi ve yeteneğine sahip değildiler. Çünkü güçlü sağ ve "sol" oportünist etkiler taşıyorlardı. İleri görüşlülükten yoksundular, ve kavranması gereken temel halkayı, parti görevini, partinin kuruluşu görevini, buna bağlı olarak ideolojik-siyasi inşa görevini tespit edip, kavrıyamadılar. Geçmişteki sol taktik çizgi bu dönemde de; 1976' lara gelinceye kadar büyük ölçüde etkisini korudu ve sürdürüldü.

1976'lara kadar M-L hareketin doğru işleyişe sahip merkezi bir yapısının olmaması daha açıkçası gerçekte bir merkezi yapısının olmaması farklı alanlarda farklı anlayış eğilim ve tavırların gelişmesine yolaçtı.

Yine bu dönemde M-L hareket nicelik olarak önemli bir gelişme gösterdi. Fakat bu sağlam bir temele dayanan gelişme değildi. M-L hareket saflarında ideolojik-siyasi seviye düşüktü. Ve nitelik meselesi büyük ölçüde gözardı edilmişti. M-L hareket bu dönemde geçmişten köklü dersler çıkartamadığı gibi, geçmişten getirdiği hata ve zaaflarını gidermede, ideolojik-siyasi çizgisini geliştirme doğrultusunda ciddi adımlar atamadı ve sağlam taktikler geliştiremedi.

Yine bu dönemde bazı gruplar, grup olarak M-L harekete katıldılar. M-L hareket bu grupları kabul ederken, ilkeli davranmadı. Onlar grup yapılarını M-L hareket içindede sürdürdüler. Ve daha sonra ortaya çıkan hizipçiliğin bayraktarlığını bu gruplarca bireyci mevki düşkünü elebaşları yaptılar. Bu gruplara ilkesiz ve faydacı yaklaşımın daha sonra doğmatik hizipçi tasfiyciliğin M-L hareket saflarında açtığı azımsanmıyacak tahribat oldu.

Başını mevki düşkünü şeflerin çektiği bu gruplar, M-L hareketin doğru işlerliğe sahip merkezi bir yapısının olmadığı şartlardan bugün "parti vardı" diyen bazılarıyla; oportünist ve inkarcı elebaşların ilkesiz ve faydacı anlayışlarından yararlanarak M-L hareket saflarına sızdılar ve yuvalandılar.

İLERİ ATILIMIN BAŞLANGICI VE DOGMATİK HİZİPÇİLİK

1976'lara gelindiğinde M-L hareket nispeten işlerliğe sahip bir merkezi yapıya kavuştu. İleriye doğru bir atılımın şartları olgunlaşıyordu. Tabandaki devrimci unsurlar böyle bir atılım için zorlayıcı oluyordu. Geçmişin düzgün bir özeleştirisini yapmalı, yanlışları atıp doğruları geliştirmek gerekliydi. Doğru siyasetler ve taktikler geliştirmek, ileriye doğru gerçek adımlar atmak için kesin bir zorunluluktu. İşte böyle şartlarda ileriye doğru atılımın başlangıcını ifade eden bir kampanya başlatıldı. İşte tam da bu anda doğmatik hizipçilik başkaldırdı. Kampanyanın başlatılması ilanı, , hizipçiliğinde başkaldırı ilanını beraberinde getirdi. M-L hareket saflarına yuvalanan çeşitli grupların elebaşları peşlerine taktıkları kendi niteliklerine uygun bir takım kişilerle birlikte "parti reddediliyor","İ. K. yoldaşın görüşleri reddediliyor" yaygarasını bastılar.

Kampanyanın ilanı muhteva ve biçim olarak önemli hatalar taşıyordu. Ancak bu başkaldıran hizipçiliği haklı ve meşru göstermezdi. Çünkü ilkeler çerçevesinde yürütülen eleştiri mekanizmasıyla kampanya ilanının, darbeci biçimde olduğu, muhtevasının bazı yanlış anlayışlar taşıdığı ve bu muhtevanın bütün için bağlayıcı olmadığı konusunda özeleştiri yapıldı.

O zaman doğmatik hizipçilerin üzerinde en fazla yaygara kopardıkları sosyo-ekono -

...A BİR BAKIŞ

mik yapı tahlilleriydi. Tartışma bu nokta üzerinde odaklaştı. Onlar meselede ciddi ve tutarlı bir görüş ortaya getiremediler gülünç ve zavallı bir duruma düştüler. Kampanyanın ilanıyla birlikte hizipçi bir grup merkezi yapıyı fiiliyatta tanımadı. Ve açıktan bu hizipçi faaliyetlerini yayma girişimlerinde bulundu. Bunuda kampanya ilanına karşı yazdığı bir yazıyla ilan etti.

Hizipçi doğmatikler ideolojik-siyasi olarak ciddi ve tutarlı bir yana sahip değillerdi ve tam bir fikir fukaralığı içindeydiler. Bu nedenle yalan ve demagoji geri bilince hitap eden "İ.K. yoldaş reddediliyor" kof ajitasyonuna sarıldılar. Onlar geçmişin düzgün bir özeleştirisinin yapılmasına karşı çıkıyor, geçmişin hatalarının atılmasına, doğrularının geliştirilmesine "partinin inkarı", "İ.K. yoldaşın reddi" olarak tanımlıyorlardı ve geçmişi bütünüyle hatasız olarak görüyorlardı. "Ne savunuyorsanız ortaya koyun" dendiğinde "bizim ortaya koyacak birşeyimiz yok İ.K. yoldaşın yazılarını savunuyoruz" diyorlardı.

Hizipçiler defalarca disipline, özeleştiriye ve ilkeler çerçevesinde mücadele yürütmeye davet edildiler. Ama onlar kampanyanın ilanı ve yürütülüşüne ilişkin hataları kullanarak ve M-L hareketin zaaflarını istismar ederek hizipçilik ve yıkıcılık yolunda ısrar ettiler. Hatta bunun dozunu dahada artırdılar, özerklik, istediler, federasyon önerdiler. M-L hareketin 1974'lerde yeniden mücadeleye atıldığı dönemde merkezi bir yapıdan yoksunluğun ve anti-marksist eğilim ve anlayışların yol açtığı hata ve zaafları kullanarak, siyasetsizlikten yakındılar, kendilerine önderlik yapılmadığını, harekete güvenlerinin olmadığını vurguladılar. Ama ne gariptir ki "siyasetsizliğe bayrak açma" adı altında yıllarca siyasetsizliğin kalesi durumuna düştüler ve kendiliğindenciliğin girdabında debelendiler. Onlar M-L hareketin başlattığı ileri atılıma omuz verme, bu atılımın bağrında taşıdığı hatalara karşı ilkeli ve tutarlı bir mücadele yürütme yerine, yıkıcılığı seçtiler. Hiçbir konuda ciddi bir mücadele yürütmediler, hiçbir doğru görüş geliştiremediler. K-b yapıları gereği yapamazdılarda. Bunun yerine kof ajitasyon nağmeleriyle İ.K. yoldaşın görüşlerini bir doğma haline getirdiler, yanlışlara bağnazlıkla sarıldılar ve bu temelde yükseldiler. İ.K. yoldaşa sahip çıkmak onun adını her laf başı tekrarlamakla onu hatasız göstermekle veya görüşlerini doğma haline getirmekle olmaz. İ.K. yoldaşa sahip çıkmak, M-L harekete sahip çıkmak, geçmişin düzgün bir değerlendirmesini yapıp, hataları doğru tespit edip, ders çıkararak, doğrulara sarılıp geliştirmekle olur. Peki hizipçi doğmatikler geçmişin hangi düzgün değerlendirmesini yaptılar? Geçmişin hatalarını doğru tespit ederek, hangi dersleri çıkardılar? Hangi doğruları geliştirdiler? Hayır hiçbirini yapamadılar. Bu yüzdende ideolojik-siyasi olarak doğmatik, ölü, mekanik dar kalıplar içinde, ilkelliğin çemberinde debelendiler ve debeleniyorlar. Yine bu yüzden marksizm-leninizmden giderek daha fazla uzaklaştılar. K.b maceracılığının, troçkist anlayışların teori ve pratiğinde kulaç atar hale geldiler. Onlar hiçbir gelişmeyi, ilerlemeyi temsil etmediler ve etmiyorlar : Sistemleştirdikleri çizginin İbrahim Kaypakkaya yoldaşın çizgisiyle, lafta onun adını bol bol anmaları dışında ortak bir yönü yoktur.

DOĞMATİK HİZİPÇİLİK VE OPORTÜNİZME VE İNKARCILIĞA KARŞI MÜCADELENİN SÖZDE ORTAK YANLARI ÜZERİNE SAHTEKARCA VAAZLAR

Bazıları, bu arada da oportünist ve inkarcı elebaşlar bizim oportünizme ve inkarcılığa karşı mücadelemizle, hizipçi doğmatikler arasında ortak yönler bulmaya ve bağ kurmaya umutsuzca çalıştılar. Böyle birşey gerçekleri bilmeden, onlara göz kapamadan veya gerçekleri tahrif etmeden yapılamaz.

Doğmatik hizipçiler, demokratik merkeziyetçiliği, ilkeleri ve disiplini ayaklar altına aldılar, "özerklik" ve "federasyon" gibi örgütsel anarşist görüşler savundular. İlkeler üzerine pazarlığa oturdular, bu pazarlıkta tavizler koparmaya çalıştılar, özel statü istediler. Bunlardan bazıları, bir nevi "elçilik" kurumu oluşturdular.

M-L hareket, bunları görüşlerini ortaya koymaya, ilkelere uyarak görüşlerinin mücadelesini vermeye çağırdı. Eleştirileri bastırma, kadrolardan gizleme gibi bir yola asla sapmadı. Aksine kampanyayı düzenli yürüterek bir organ aracılığıyla tüm kadrolara ulaştırma yolunu tuttu ve bu çerçevede kadrolara iletilmesi üzere onlardan görüşlerini istedi. Fakat onlar kadrolara güvenemediklerinden, ilkelere, disipline uyarak mücadeleye niyetleri olmadığından, ideolojik-siyasi olarak acz ve iflas içinde olduklarından buna yanaşmadılar. Sanki reddediliyormuşcasına, "bizim başka bir görüşümüz yok, İ.K. yoldaşın yazılarını savunuyoruz " deyip, işin içinden çıktılar.

M-L hareket o dönemde faaliyetlerinde çoğunluğun iradesini temel aldı, çoğunluğun görüşlerine bağlı kaldı. Bu konuda düştüğü darbeci hataların özeleştirisini yaptı ve düzeltti. Yani kampanya bir avuç hizipçi hariç devrimci kadroların ezici çoğunluğunun arzularını dile getiriyordu ve hata ve yanlışları eleştirilerek çoğunluğun iradesi doğrultusunda yönlendirildi. Kampanyaya sadece bir avuç hizipçi karşı çıktı ve "parti reddediliyor", "İ.K. yoldaş reddediliyor"dan öte geçmeyen demagoji ve yaygaraya sarıldı. Kampanyaya karşı çıkarak, yıkıcılık bayrağı açmak, ilerlemeye, gelişmeye karşı bayrak açmaktı. Hizipçi doğmatiklerin yıkıcılık bayrağı, M-L harekete, onun disiplinine, çoğunluğun iradesine karşı açılmış kara bir bayraktı. Onlar bunu sözümona "İ.K. yoldaşa sahip çıkma" adı altında yaptılar ve böyle yapmayada mecburdular. Ancak M-L ler lafla özü birbirinden ayırırlar. Bu bakımdan hizipçilerin dillerinden düşmeyen İ.K. yoldaş lafıyla, bunun ardına gizlenen özü; ideoloji ve siyaseti doğru olarak ayırdettiler. Sözümona İ.K. yoldaşa sahip çıkma kılıfı ardındaki ideoloji ve siyaset neydi? Bu, bugün hizipçi doğmatiklerin sistemleştirdikleri çizgiye bakılarakta söylenebilir.

Bizim oportünizme ve inkarcılığa karşı mücadelemizde çoğunluğun iradesine uygun bir mücadeleydi. M-L harekete, onun çizgisine, çoğunluğun iradesine karşı yönelen, uygun fırsat kollayarak tezgahlanan tertip ve saldırıya karşı mücadeleydi. Oportünist ve inkarcı elebaşların M-L hareketin ilkelerini, disiplinini ve çoğunluğunun iradesini hiçe sayan, ayaklar altına alan tasfiyeci faaliyetlerine karşı bir mücadeleydi. İnkarcı oportünistlerin çoğunluğun belirlediği görüşler yerine kendi anti-marksist görüşlerini geçirmelerine karşı bir mücadeleydi ve bu mücadele bir anda ortaya çıkmamıştı, geçmişi ve gelişim süreci vardı. Ve bu mücadelede Leninist parti öğretisine ve ilkelerine sonuna kadar bağlı kalındı ve bunlar rehber alındı. Oportünizm ve inkarcılık ideolojik-siyasi olarak iflas ettirildi.ve eleştirileri bastırma, gizleme çabalarına karşı demokratik-merkeziyetçilik ilkelerine bağlı kalınarak doğru M-L görüşleri tüm devrimci kadrolara ulaştırmada sonuna kadar ısrarlı olundu. Buna karşın tasfiyeci elebaşlar tıpkı hizipçi doğmatikler gibi, ideolojik-siyasi mücadeleden yan çizdiler, meseleyi yalan iftira, kişisel saldırı, karalama ve demagojiye döktüler. M-L'lere, M-L kadrolara hayat hakkı tanımayacaklarını ilan ettiler ve tasfiyecilik yolunda yürüdüler.

Ancak bu gerçekler doğru bir şekilde kavranmasa veya çarpıtılırsa hizipçi doğmatiklerde, oportünist tasfiyeciliğe karşı mücadele arasında bir ortaklık "keşfedilebilir" fakat böyle bir bakış açısı ve mantık Aydınlık revizyonistlerininkinden farksız olur. Onlarda İ.K. yoldaşın mücadelesiyle, I. tasficileri aynılaştırıyorlar veya I. tasfiyecilerle İ.K. yoldaşın mücadelesini aynı kefeye koyuyorlar. Tasfiyeci oportünistlerin ve hizipçi doğmatiklerle bizim mücadelemizin "ortaklığını keşfedenlerin bakış açısı mantığıyla, Aydınlık revizyonistlerinin bu yargılarına katılmamak olanaksız olur. Çünkü doğmatik hizipçilerle, bizi "ortaklaştıran" anlayışın, I. tasfiyecilikle İ.K. yoldaşı "ortaklaştırmamasına" hiçbir neden yoktur.

HİZİPÇİ DOĞMATİKLERİN FIŞKIRDIĞI ZEMİN VE GELİŞMELERİ

Hizipçi doğmatiklerin "parti reddediliyor" çığlıklarıda bugünkü gibi koftu. Marksist-Leninist partinin kuruluşu henüz gerçekleşmemişti, bunun gerçekleşmesi önünde bizzat kendileri bir engel olarak duruyorlardı

Doğmatik hizipçilerin Marksist-Leninist saflarda azımsanmıyacak tahribata yolaçtıklarını söylemiştik. Bu elbette tesadüfen ortaya çıkmadı, Marksist-Leninist hareketin hata ve zaaflarının bir kefaretiydi. O dönemde Marksist-Leninist hareket üzerindeki sağ oportünist ve inkarcı etkiler hizipçi doğmatiklerin ortaya çıkmasının ve tahribata yol açmasının uygun bir zeminini oluşturuyordu. Bu sağ oportünist ve inkarcı etkiler hizipçi doğmatiklere karşı mücadeleyi zayıflattı ve onların demagoji yapmalarına elverişli malzeme sağladı.

Hizipçi yıkıcılar daha sonraki gelişmeleri içinde ideolojik-siyasi hiçbir ilerleme kaydetmemelerinin yanısıra hizipler ittifakından oluştukları için birbirlerine düştüler. Bu dalaşma içinde yıkıcılığın kara bayrağını ilk kaldıran bazılarının yıldızları, söndü, bazılarıda soluğu Aydınlık revizyonizminin kucağında aldılar. İbrahim Kaypakkaya yoldaşa sözümona sarılma zıddına dönüştü. Kendi aralarında dalaşmaları sebebiyle hizipçiler uzun süre kendi aralarında bir birlik kuramadılar. En sonundabir hizip kendi ideolojik siyasi çizgisi doğrultusunda diğer hizipleri etrafına topladı ve adına "parti" taktı Bu çizgi Marksizm-Leninizme ,uluslararası komünist hareketin genel çizgisine düşman küçük burjuva bir çizgidir.

Meselenin özü parti varmıydı, yokmuydu değil, ideolojik siyasi çizgidir. Bugün kendisine parti diyen birçokları ortaya çıkabilir. Burda belirleyici olan savunulan ideolojik siyasi çizgidir. Bu nedenle bugün "geçmişte parti vardı" diyenlerin izledikleri siyasi-ideolojik çizgiye bakmak gerekir. Bu yapılmazsa, onların anti-marksist çizgileriyle M-L çizgi arasındaki derin fark gözlerden gizlenir ve yok olur. Buda rüzgarlar önünde yaprak gibi sürüklenmeyi beraberinde getirir. Çünkü doğru çizgiyle, yalnış çizgi arasındaki fark, daha açıkçası bunun belirleyiciliği, ortadan kaldırılmıştır.

Bu "geçmişte bir partinin varolduğunu" biran için farzetsek dahi doğru ve geçerlidir. Bizim o partiye yaklaşımımız, onun ideolojik-siyasi çizgisini ele alıp değerlendirmemizden ayrı alınmaz, aksine bu belirleyici bir yere sahiptir ve konulmalıdır.

Bunun aksi bir anlayış, partiyi hizipler federasyonu gibi ele alan anti-Leninist bir anlayış olur. Bu aynı zamanda M-L bir parti içinde, onun çizgisine ters çizgilerin varlığını tanıyan bir anlayıştır ve Leninist öğretilerden sapmayı ifade eder. Böyle bir yapı, içinde her türden görüşlerin, anlayışların cirit attığı bir arı kovanına benzer.

Doğmatik hizipçilerin geliştirdikleri çizginin geleceği yoktur. Onların kendi aralarında ideolojik-siyasi birlik yoktur. İlkelere ilişkin ayrılıklar, ilkesiz uzlaşmalarla örtbas edilmeye çalışıldığı gibi "disiplin" yaftasıyla zorlama tedbirlerle "ortadan kaldırılmaya" çabalanıyor. Elbette bu geçicidir.

Aynı ve benzer şeyler tasfiyeci oportünist ve inkarcılar içinde söylenebilir.

Bu gerçekler, rüzgarlara göğüs germede tasfiyeci tahribatı giderme yolunda her türden zorluk ve engeli aşmada bize güç ve azim veriyor, M-L çizginin mutlaka galebe çalacağına dair inancımızı pekiştiriyor. Bugün her çeşit rüzgara göğüs gerebilmek, zorluklar ve güçlükler önünde gerilememek M-L çizgiyi kavramaya ve bu çizgide sebat etmeye bağlıdır. Bu aynı zamanda ileriye doğru sağlam adımlar atmanında garantisidir.

SONUÇ:

İşte 1972'lerde gerçekleştirilemeyen , M-L partinin kuruluşununı bugünde gündemdeki bir mesele olarak durmasının gelişim tablosu kısa hatlarıyla böyledir.

1972'lerde "sol" taktik çizgi ve bunun yolaçtığı geçici yenilgi sonucu gerçekleştirilemiyen parti kuruluşu, 1974'lerden sonraki M-L hareketin doğru bir işlerliğe sahip merkezi yapısının oluşturulamadığı dönemde de sağ ve "sol" oportünist etkiler nedeniyle gerçekleştirilemedi. Çünkü bu dönemde geçmişin düzgün bir muhasebesi yapılamadı, hatalı anlayışlar ve görüşler aşılamadı, doğrular geliştirilemedi. Bundan sonraki dönemde iseoportünizm ve inkarcılığın etkileri ve doğmatik hizipçilerin yolaçtığı tahribat partinin kuruluşu görevinin gerçekleştirilmesini engelledi. En son olarakta partinin kuruluşu için şartların iyice olgunlaştığı, doğmatik hizipçilerin yolaçtığı tahribatin giderildiği, oportünist ve inkarcı anlayış ve görüşlerin yenilgiye uğra-

Devamı Sayfa 9 'de

MİLLİ MESELE ÖZÜNDE BİR KÖYL

Türkiye'de milli mesele üzerine özellikle İbrahim Kaypakkaya yoldaşın Türk şovenizmine, revizyonizme ve her renkten oportünizme darbe vuran yazısından sonra çeşitli akımlarca bu mesele konusunda çok şey söylendi ve yazıldı.

Bazı burjuva-milliyetçi akımlar milli meseleyi tecrit edilmiş, kendibaşına bir mesele olarak ele alıp, "sömürgecilik" tezlerini buna kaldıraç yaptılar. "Sömürgecilik" tezlerinin temeli, Marksizm-Leninizmin bu meseleye ilişkin bakış açısının ve önermelerinin tahrif edilmesine veya çarpıtılmasına dayanıyor. Burjuva-milliyetçi akımların milli meseleye ilişkin tezleri, meseleye proletaryanın sınıf menfaatleri açısından değil de, ezilen millet burjuvazisinin menfaatleri açısından bakmayı ifade ediyor. Onlar Kürt milli meselesini şu zıtlık etrafında odaklaştırıyorlar: "biz (Kürtler), onlar(Türkler)". Onların dünyaya bakış açıları budur. Oysa Marksist-Leninistler meseleye sınıf bakış açısından yaklaşıyorlar ve biz proletarya, onlar burjuvazi çelişkisini ön plana koyuyorlar. Bu gerçek, burjuva-milliyetçilerinin meseleye yaklaşımlarının ve önerdikleri çözümlerin proletaryaya hizmet etmediğini, çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryasının birliğini sabote ettiğini ortaya koyuyor.

Bazı akımlarda milli meseleye ilişkin ya hiçbir şey söylemediler veya bir söylediklerini kısa süre sonra tekzip etmek zorunda kaldılar, olağanüstü zikzaklar çizdiler. Bunların çoğu reformcu bakış açısına sahip çıktılar ve şoven bir mevziiye kaydılar. Bu zikzaklı gelişimin en bariz örneği Halkın Kurtuluşu'dur. Onlar ilk başta Mihrici şoven bir çizgideydiler, sonra uzun süre suskunluğu yeğlediler, daha sonra bu suskunluk içinde reformcu "referandum" safsatasını reklam ettiler, kısa süre sonra bunu da savunamaz duruma düştüler ve milli meseleyi tek başlarına çözemeyeceklerini söylediler. Fakat nasıl olduysa daha sonra bu görüşten de vazgeçerek eski görüşlerini çeşitli rötüşlerle, hiçbirşey olmamışçasına pişkinlikle ve bir o kadar da "bütünlüklü çizgi" reklamıyla piyasaya sürdüler.

"PARTİZAN" REVİZYONİSTLERE - OPORTÜNİSTLERE VE KÜRT MİLLİYETÇİLERİNE, MARKSİST-LENİNİST HAREKETE SALDIRI MALZEMESİ SAĞLIYOR...

Marksist-Leninist hareket baştan itibaren milli mesele konusunda ilkeli bir tavır benimsemiştir. O, milli meselenin ne denli önemli bir mesele olduğunu 72'lerde görüp, ezen millet şovenizmine darbe vurmuş, burjuva-milliyetçi anlayışları mahkum etmiştir. Marksist-Leninistler Partinin Yolunun 1. sayısında Türkiye'de milli mesele ve "sömürge" meselesi üzerine Marksist-Leninist anlayışı ortaya koymuş ve pratikte buna uygun bir mücadele yürütmüş ve yürütmektedir.

Bu yazıda "Partizan Çıkarken" adlı broşürde ortaya konan anti-Marksist anlayışlara eğileceğiz. "Partizan" yazarları İbrahim Kaypakkaya yoldaşa sahip çıkma adı altında kendi anti-Marksist anlayışlarını çeşitli meselelerde olduğu gibi milli mesele konusunda da ortaya koyuyor, Marksist-Leninist hareketin geçmişte bu konudaki hatasını aynen sürdürüyor ve daha da sistemleştiriyorlar. Onlar geçmişin hataları üzerinde, yükseliyorlar. Marksist-Leninist hareketin aştığı hataları aynen savunmada ısrarlı olmaları onların sınıf niteliklerini göstermekte, doğmatik anlayışlarını sergilemektedir. "Partizan" yazarları aslında İbrahim Kaypakkaya yoldaşa sahip çıkmıyor, onu gözden düşürmenin en kötü yolunda yürüyorlar.

"Partizan" yazarlarının bugün milli mesele konusunda savundukları Kürt milliyetçiliğine taviz vermesinin yanısıra, onların "Partizan"ın bu bariz hatasını kullanarak Marksist-Leninist harekete saldırmalarına yol açıyor. Açıkçası, "Partizan" yazarlarının milli mesele konusundaki anti-Marksist anlayışları bir takım Kürt milliyetçisi akımların, kendilerini "Marksist" göstermelerine malzeme oluyor.

"Partizan" yazarlarının sakat anlayışları ve Kürt milliyetçisi akımların demagojisi çeşitli milliyetlerden halkımızın gönüllü birliğine ve ortak mücadelesine zarar veriyor.

"Çıkarken" broşüründe yazılanlar, "Partizan"ın emperyalizm ve proleter devrimleri çağında, milli meseleye bakış açısını kavramadığını, serbest rekabetçi kapitalizm dönemine özgü bakış açısını sürdürdüğünü gösteriyor. Bunun Marksizm-Leninizmle bağdaşır yanı olmadığı açıktır.

ÇAĞIMIZDA MİLLİ MESELE ve "PARTİZAN"IN VAAZLARI

Marksist-Leninistlerin günümüzde milli meseleye bakış açısı nedir ve nasıl olmalıdır? En genel hatlarıyla söyleyecek olursak Marksist-Leninistler her çeşit milli eşitsizliğe, haksızlığa ve ayrıcalığa karşı çıkar, milletlere, milli azınlıklara, dillere tam hak eşitliği için mücadele eder, milletlerin kendi kaderlerini tayin hakkını, yani ayrı bir devlet kurma hakkını tavizsizce savunur, zoraki birlikleri reddeder ve proletaryanın nihai hedefe, komünizme varmak için gerekli olan gönüllü birliği sağlamaya çalışırlar. Bu nedenle milli meseleye yaklaşım ve bakış açısı Marksist olmalıdır. Milli meseleye bakış ve yaklaşım her tarihi dönemde farklı olmuştur. Örneğin kapitalizmin serbest rekabetçi dönemindeki, çözüm günümüzde geçersizdir. Bugün o döneme has bakış açısında olmak, milli meseleye burjuva bakış açısına sahip olmak demektir.

"Partizan" yazarları Türkiye'de milli meseleyi "pazar sorunu" olarak; ezen milletin burjuvazisiyle, ezilen milletin burjuvazisinin pazara hakim olma mücadelesi olarak görmektedirler. Bunu açıkça belirtmelerine rağmen meseleyi muğlaklaştırmak için bir dizi ilaveler yapmaktan da geri durmuyorlar.

Onlar şunu belirtiyorlar:

"Bugün Türkiye'de birçok milliyet mevcuttur; ancak bunlardan sadece Kürtler bir millet niteliğine sahiptir. Hakim ulus olan Türk milletinin hakim sınıfları ezilen, bağımlı milletlere milli baskı uygulamaktadır. Milli baskının özünü, ezen ve hakim milletin hakim sınıflarıyla ezilen ve bağımlı ulusların burjuvazisinin ve toprakağalarının ülkenin maddi zenginliklerine ve pazara rakipsiz sahip olma mücadelesi oluşturur." (Partizan Çıkarken, s.37)(abç).

Yine onlar, "milli baskının asıl hedefini ezilen ulusun burjuvazisi ve toprakağaları oluşturur" diyerek, milli meselenin özünü "iki ulus burjuvazisi arasındaki rekabet"in oluşturduğu şeklindeki anti-Marksist anlayışlarını ortaya koyuyorlar. Zaten bunu açıkça şöyle dile getiriyorlar:

"Çağımızda milli mesele genel sömürgeler sorununa bağlanmıştır. Ancak bu, çok uluslu devletlerde milli baskının özünün iki burjuvazi arasındaki pazar kavgası olduğu ve milli hareketin milli devletler kurma yönünde olduğu gerçeğini değiştirmemiştir"(Partizan Çıkarken, s.38)(abç).

Evet, "Partizan" çağımızda milli meselenin emperyalizme karşı genel bir mesele haline geldiğini kabul etmesine(!) rağmen "Ancak" diye başlayan cümleyle bunu tekzip ediyor ve "çok-uluslu devletlerde meselenin böyle olmadığını"; oralarda meselenin, "pazar meselesi" olduğunu söylüyor. "Partizan" yazarları Marksizm-Leninizmin katı evrensel gerçeğini, çok-uluslu devletler ve bunlar içinde Türkiye için geçersiz kılıyorlar. Hem de hiçbir ciddi, tutarlı izaha gerek duymadan. "Partizan"ın anti-Marksist ideoloji-siyasi şekillenmesine bu devrimci sorumluluktan uzak keyfilik baştan başa damgasını vurmaktadır.

ÇAĞIMIZDA MİLLİ MESELENİN ÖZÜNÜ PAZAR KAVGASI MI OLUŞTURUYOR?

Marksist-Leninistler milli meseleyi her zaman devrimci bir bakış açısı içinde ele alırlar. Ekim devrimi öncesi aşamada milli mesele genel burjuva demokratik devrim meselesinin bir parçası olarak düşünülüyordu. Ekim sonrası aşamada ise; yani emperyalizm, ve proleter devrimleri çağında milli mesele genişleyip sömürgeler sorunu biçimine dönüştü; devletin iç meselesi olmaktan çıktı ve bir dünya meselesi haline; genel proleter devrim meselesinin bir parçası haline geldi. Ekim öncesi dönemde milli meselenin, özünü ezen milletin burjuvazisiyle, ezilen milletin burjuvazisi arasındaki pazar kavgası oluşturuyordu. Bu dönemde milli baskının esas hedefi ezilen milletin burjuvazisiydi. Oysa çağımızda bu durum değişmiş, milli mesele özünde bir köylü meselesi haline gelmiştir. İşte Stalin bu nedenle şunları belirtiyordu:

"Ulusal sorunun köylü sorunu ile bir tutulamayacağı elbette doğru; çünkü köylü sorunlarından başka, ulusal sorun, ulusal kültür, devlet olarak ulusal varlık vb. sorunlarını da kapsar. Ama gene de köylü sorununun, ulusal sorunun temelini, onun içsel özünü oluşturduğu da kuşkusuz. Köylülüğün, ulusal hareketin temel ordusunu temsil etmesini, bu ordu olmaksızın, güçlü bir ulusal hareket olamayacağını, işte bu durum açıklar. Ulusal sorun, eninde sonunda bir köylü sorunudur dendiği zaman, işte tastamam bu düşünülür." (Marksizm ve Ulusal Sorun ve Sömürge Sorunu, s.249).

"Partizan" yazarlarının anlayışı Stalin yoldaşın anlayışıyla taban tabana zıtlık içindedir. "Partizan" yazarları Semiç'in 1925 lerde Stalin'e karşı savunduklarını 1978-lerde Marksist-Leninistlere karşı savunuyorlar.

Ne diyor "Partizan" yazarları? "Çağımızda milli mesele genel sömürgeler meselesine bağlanmasına rağmen, çok-uluslu devletlerde milli baskı bir iç meseledir, bu meselenin özünü iki burjuvazinin pazar kavgası oluşturur."

Peki Semiç'in Yugoslavya için 1925'lerde savunduğu neydi? O milli meselenin içeriğini şöyle belirtiyordu:

"Bu toplumsal içerik bir yandan Sırp sermayesinin ve öte yandan da Hırvat ve Sloven sermayesinin rekabet savaşımı içindedir." (Marksizm ve Ulusal Sorun ve Sömürge Sorunu, s.276).

Semiç'in bu söyledikleriyle, "Partizan" yazarlarının anlayışı arasında tam bir uyum vardır. Burada Semiç'in söylediği, Yugoslavya'da milli meselenin özünü hakim millet olan Sırp sermayesi, dolayısıyla Sırp burjuvazisi ile ezilen millet olan Hırvat ve Sloven sermayesi, yani Hırvat ve Sloven burjuvazisi arasındaki pazara rakipsiz hakim olma mücadelesinin oluşturduğudur.

Bu gerçek, "Partizan" yazarlarının "çağımızda milli mesele genel sömürgeler meselesi haline gelmesine rağmen, çok-uluslu devletler bunun dışındadır, buralarda milli meselenin özünü iki burjuvazinin pazar kavgası oluşturur" iddiasının temelden yoksun olduğunu göstermiyor mu? "Partizan" yazarlarının çok milletli bir devlet olan Türkiye'de "milli baskının özünü ezen milletin hakim sınıflarıyla ezilen milletin burjuvazisi arasındaki pazara hakim olma mücadelesi teşkil ediyor" şeklindeki tezlerinin sakatlığı ortaya çıkmıyor mu?

Çünkü Stalin yoldaşın Semiç'le tartışması tastamam çok milletli bir devlet olan Yugoslavya üzerine cereyan etmektedir. Stalin, "Partizan" yazarlarının "çok-uluslu devletler için geçerli değil" dedikleri tastamam da çok-milletli bir devlet olan Yugoslavya için söylenmekte ve bunu evrensel geçerliliğe sahip olarak ortaya koymaktadır

Stalin Semiç'i eleştirirken onun milli meseleyi, anayasal bir meseleye, bir reform meselesine indirgediğini söylüyordu. Ve bunun Semiç'in temel yanılgısı olduğunu vurguluyor, onun, milli meseleyi özünde ezen milletin burjuvazisi ile ezilen milletin burjuvazisi arasındaki pazar kavgası olarak görmesinin; köylü meselesi olarak görmemesinin buradan kaynaklandığına işaret ediyordu

Stalin şunları belirtiyordu:

"Sloven ve Hırvat burjuvazisinin Sırp burjuvazisi ile rekabet savaşımının burada belli bir rol oynamaktan geri kalmayacağından elbette kimsenin kuşkusu yok. Ama ulusal hareketin toplumsal anlam ve önemini çeşitli milliyetler burjuvazisinin rekabet savaşımında gören bir adamın, ulusal sorunu aslında bir köylü sorunu olarak düşünemeyeceği de yadsınamaz. Şu anda yerel ve devletin iç sorunu olmaktan çıkıp, bir dünya sorunu, sömürgeler ve bağımlı milliyetlerin emperyalizme karşı bir savaşım sorunu duru-

Ü MESELESİDİR

muna gelmiş bulunan ulusal sorunun özünü ne oluşturur? Bugün ulusal sorunun özü, sömürgeler ve bağımlı milliyetler halk yığınlarının mali sömürüye karşı, bu sömürgeler ve bu milliyetlerin, egemen milliyetin emperyalist burjuvazisi tarafından siyasal köleleştirilmesi ve kültürel kişisizleştirilmesine karşı savaşımdadır. Ulusal sorun bu biçimde konduktansonra, çeşitli burjuvaları arasındaki rekabet savaşımının ne anlamı olabilir? Herhalde kesin olmayan, ve hatta, bazı durumlarda önemsiz bir anlamı olabilir. Burada asıl, bir milliyet burjuvazisinin bir başka milliyet burjuvazisini rekabet savaşımında yenmesi ya da yenebilmesi olgusunun değil, ama egemen milliyetin emperyalist grubunun temel yığınları, ve herşeyden öncede sömürge ve bağımlı ülkeler köylü yığınlarını sömürüp ezmesi ve onları ezip sömürürken, böylece onları emperyalizme karşı savaşıma sürükleyip, proleter devriminin müttefikleri durumuna getirmesi olgusunun sözkonusu olduğu açık. Eğer ulusal hareketin anlamı ve önemi, çeşitli milliyetlerin burjuvazileri arasında ki rekabet savaşımına indirgenirse, ulusal sorun eninde sonunda bir köylü sorunu olarak düşünülemez ve tersine: Eğer ulusal sorun eninde sonunda bir köylü sorunu olarak düşünülürse, ulusal hareketin toplumsal anlam ve önemi çeşitli milliyetler burjuvazileri, arasındaki rekabet savaşımında görülemez.Bu iki formül arasına eşit işareti koymak kesinlikle olanaksızdır." (Marksizm ve Ulusal Sorun ve Sömürge Sorunu, s.276-277).

Marksizm-Leninizmin en temel gerçekleri çarpıtıldığında veya inkar edildiğinde ve en temel gerçeklerin inkarına dayanan anti-marksist anlayışlar aşırı bir bağnazlıkla, savunulduğunda, klasiklere dönüp böyle uzun alıntılar yapmak gerekli ve kaçınılmaz oluyor. Stalin yoldaşın söyledikleri bize ışık tutarken, "Partizan" yazarlarının anlayışını yerden yere vuruyor. Bugün ülkemizde milli mesele özünde bir köylü meselesi olarak düşünülmediği sürece, iki burjuvazi arasındaki pazar kavgası olarak düşünülüyor demektir. Ülkemizde milli baskının acısını geniş halk yığınları, özellikle de köylülük çekmektedir. Kürt burjuva ve toprakağaları ile Türk hakim sınıfları arasındaki pazara rakipsiz hakim olma mücadelesinin tayin edici anlamı ve önemi yoktur. Ülkemizde milli meselenin çözümü devrim meselesine kopmaz bağlarla bağlıdır. Milli mesele Milli Demokratik Halk Devrimi meselesinin ayrılmaz bir parçasıdır. Meseleye Marksist-Leninist açıdan yaklaşıldığında "Partizan" yazarlarının milli meseleyi özünde iki burjuvazi arasında rekabet kavgası olarak tespit eden formülasyonlarıyla, milli mesele özünde bir köylü meselesidir formülasyonu arasında eşit işareti koymak mümkün değildir.

Buradan çıkan çok önemli bir sonuç da, "Partizan" yazarlarının çağımızda milli meselenin iç mesele olmaktan çıkıp emperyalizme karşı genel mücadele meselesi haline dönüştüğünü söylemelerine rağmen, aslında bunu kavramadıkları bunun kendileri için hiçbir yol göstericiliğe sahip olmadığı ve reddettikleridir.

Bu tamamen doğrudur. Çünkü çağımızda milli meselenin sömürge ve ezilen halkların emperyalizme karşı genel mücadele meselesi haline geldiğini kavramak ve savunmak, milli meselenin özünün iki burjuvazi arasındaki pazara hakim olma mücadelesi olduğunu, milli baskının esas hedefinin ezilen milletin burjuvazisi olduğunu söylemek ve savunmakla bağdaşır bir yanı yoktur.

MİLLİ HAREKETLER EMPERYALİZME KARŞI GENEL MÜCADELE BİLANÇOSUNDAKİ SONUÇLARINA GÖRE DEĞERLENDİRİLİR...

Ayrıca "Partizan" yazarlarının "Çıkarken" broşüründe açıkça yansıdığı gibi, milli hareketlere yaklaşımları ve onları değerlendirmeleri de sakattır. Onlar milli hareketlerin emperyalizme karşı genel mücadele açısından ve bu mücadelenin menfaatleri açısından yargılayıp, tavır belirleme yerine özel açısından, bir ülkedeki sınıf mücadelesi açısından yargılanması ve tavır belirlemesi bakış açısını sunuyorlar.

Açıktır ki bu, milli meseleyi halen devlet içi sorun olarak görmekten ayrı değildir..

Marksist-Leninistler emperyalizme darbe vuran, onu zayıflatan ve devrilmesini kolaylaştıran milli hareketleri desteklerler.Temel kıstas budur. Bu,milli hareketlerin niteliği meselesi içinde geçerlidir. Emperyalizmi zayıflatan, onadarbe vuran ve yıkılışını kolaylaştıran milli hareketler,onlar burjuvazi önderliğinde dahi olsa objektif olarak ilerici bir rol oynarlar. Afgan Emirinin Afganistan'ın bağımsızlığı için yürüttüğü savaş, onun monarşist niteliğine rağmen bu nedenle; yani bu savaşın emperyalizme darbe vurması, onu zayıflatması nedeniyle desteklenmiştir. Yine bu nedenle, Mısır'ın bağımsızlığı için, Mısırlı tüccarların, burjuvaların önderliğinde yürütülen savaş, onların burjuva niteliğine ve sosyalizme karşı olmalarına rağmen ilericiydi.

Lenin "milli hareketin biçimsel demokrasi bakımından değil, emperyalizme karşı genel mücadele bilançosundaki gerçek sonuçları bakımından yani soyutlanarak değil,dünya ölçüsünde" değerlendirilmesi gerektiğini belirtmişti. (Bkz. Ulusların Kaderlerini Tayin Hakkı).

Serbest rekabetçi kapitalizm döneminde, desteklenen milli hareketler feodalizme ve mutlakiyete darbe vuran hareketlerdi. O dönemde milletlerin kendi kaderlerini tayin hakkı dahil, demokrasinin çeşitli istemleri, başlıbaşına şeyler değil, dünya demokratik hareketinin tümünün parçasıydılar. 1840-1850 yıllarında Marks Polonyalıların ve Macarların milli hareketlerini desteklerken ve Çeklerin ve Güney Slavların milli hareketlerine karşı çıkarken bu bakış açısından hareket ediyordu. Çünkü Polanyalıların, Macarların milli hareketleri mutlakiyete darbe vururken, Çeklerin ve Güney Slavların milli hareketi böyle bir nitelik taşımıyordu.. Aksine bu hareketleri desteklemek Avrupa'da devrimci hareketin en tehlikeli düşmanı çarlığı desteklemek anlamına gelirdi.

Çağımızda, milletlerin kaderlerini tayin hakkı dahil, demokrasinin çeşitli istemleri proleter dünya devrimi mücadelesinin bir parçası haline gelmiştir. Emperyalizme darbe vuran, proleter dünya devrimini güçlendiren her milli hareket devrimci ve ilerici bir rol oynar ve desteklenir. "Bazı somut durumlarda parçanın bütün ile çelişmesi mümkündür. O zaman parça atılır."

YANLIŞLARA SARILMAK PROLETARYANIN TAVRI DEĞİLDİR...

Sonuç olarak, "Partizan" yazarlarının milli meseleyi ele alış, milli meseleye bakış açıları ile milli hareketleri değerlendirme ve milli hareketlere karşı tavır konusundaki görüşleri Marksizm-Leninizme taban tabana zıttır. "Partizan" yazarları bir dizi konuda siyaset adı altında anti-marksist safsatalarla dürüst devrimci unsurların bilincini karartmakta, onların doğruları görmesini, Marksist-Leninist çizgide birleşmesini engellemeye çalışmaktadırlar.. Onlar tekke ve mevki hırsı peşinde koştukla rından, tabandaki dürüst devrimci unsurları yanlışları, bağnazca savunmaya, doğrulara gözlerini kapatmaya teşvik ediyorlar. Bunu tekkeyi ve mevkilerini korumanın başlıca yollarından biri sayıyorlar. Marksizm-Leninizm ve Marksist-Leninist görüşler karşısında tüm tekke duvarları; dogmatik hizipçilerin tekke duvarları da yıkılmaya mahkumdur. "Partizan" saflarındaki tüm dürüst unsurlar doğruları benimseyip, savunmada, yanlışları atmada cesur olmalıdırlar. Yanlışlarda ayak diremek, yanlışlara bağnazca sarılmak proletaryanın tavrı değildir.

HALKIN BİRLİĞİ HAFTALIK DERGİ • Sahibi: Hayrabet HONCA • Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: • İdarehane Yeri: Klodfarer Caddesi, Oğuz Han, 25/12 Divanyolu-İstanbul • Haberleşme Adresi: P.K. 1297 Sirkeci-İstanbul • Ödemeler İçin Posta Çeki No: 10287/3 • İstanbul Dağıtım: BİR-DA Ankara Dağıtım: Fikri Neğiş İzmir Dağıtım: DATİÇ • Dizgi: Şampiyonlar • Abone Şartları: Altı aylık 100; Yıllık 200 TL. • Baskı: DAILY NEWS WEB OFSET TESİSLERİ •

"Ulusal hareketlerin büyük çoğunluğunun kuşku götürmez devrimci niteliği ne kadar göreli ve kendine özgü ise, belirli bazı ulusal hareketlerin olası gerici niteliği de o ölçüde göreli ve kendine özgüdür. Emperyalist baskı koşulları içinde ulusal hareketlerin devrimci niteliği, harekette kesinkes proleter unsurların varlığını, hareketin devrimci ya da cumhuriyetçi programının varlığını, hareketin demokratik bir temelinin, varlığını gerektirmez."

J.V. STALİN
(Leninizmin İlkeleri)

"Eskiden burjuvazi milletlerin önderi sayılırdı; milletlerin haklarını ve bağımsızlığını korur, Bunu "herşeyin üstünde" tutardı. Şimdi bu "milli ilke"den eser kalmamıştır. Şimdi burjuvazi milletinin haklarını ve bağımsızlığını dolar karşılığında satmaktadır. Milli bağımsızlık ve milli egemenlik bayrağı bir kenera atılmıştır. Komünist ve demokratik partilerin temsilcileri,eğer ülkelerinizin yurtseverleri,milletlerinizin önderleri olmak istiyorsanız, bu bayrağı kaldırmak ve yükseltmek size düşmek tedir. Onu kaldıracak başka kimse yoktur."

"Hiç şüphe yok ki, her ulusal hareket ancak bir demokratik burjuva hareketi olabilir... Çünkü, geri kalmış ülkelerde nüfusun büyük çoğunluğu burjuva kapitalist ilişkileri temsil eden köylülerdir. Bu geri kalmış ülkelerde proletarya partilerinin kurulmaları gerçekten mümkün olsa bile köylü hareketiyle kesin ilişkiler kurulmadan ve köylü hareketini etkin bir biçimde desteklemeden, komünist taktikleri ve bir komünist politikası izleyebileceklerini sanmak düş'e kapılmaktır."

V.İ.Lenin
(Milli Mesele ve Sömürge Meselesi Üzerine Rapor, 26 Temmuz 1920)

GEÇMİŞE KISA BİR BAKIŞ

Baş Tarafı Sayfa 7 'de

tıldığı, bu doğrultuda ciddi adımların atıldığı bir durumda ortaya çıkan oportünist inkarcı ve tasfiyecilik ve onun yolaçtığı tahribat parti görevinin yerine getirilmesinin başengeli oldu.M-L partinin kuruluşu halen gündemdeki bir sorun olarak kaldı.

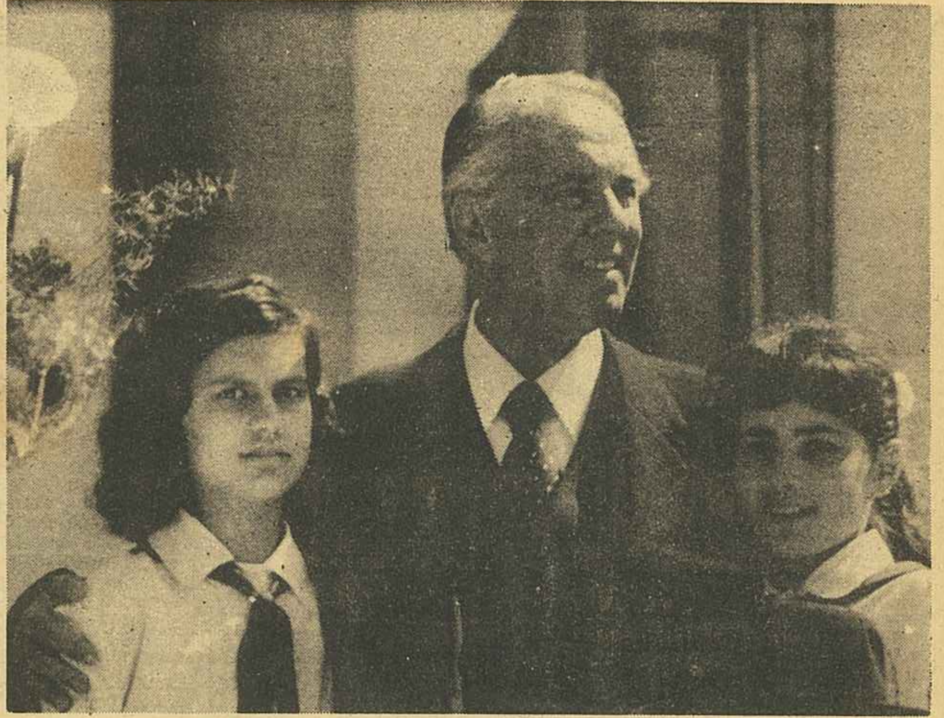
Bırakalım çeşitli k.b akımlar,tasfiyeci tahribatın yolaçtığı olumsuz şartlarda anti-marksist rüzgar estirmeye çalışsınlar.

Bırakalım kof yaygara ve demagojiyle gerçekleri çarpıtmaktan medet umsunlar.

M-L'ler rüzgarlara göğüs gererek saflarını sağlamlaştırıp sıklaştırarak partinin yolunda kararlılıkla yürüyeceklerdir.

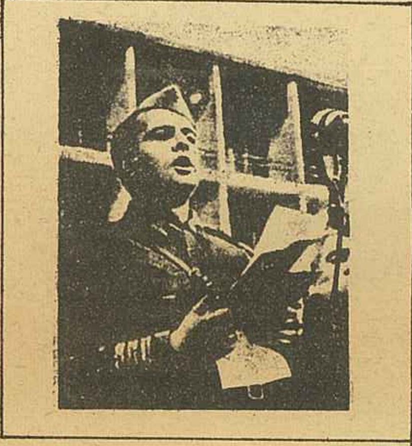
Kurtuluşunun 34. yılında

sosyalizmin bayrağı yükseklerde dalgalanıyor

29 Kasım 1944 günü, bir ülke daha emperyalist- kapitalist sistemden koparak, bağımsızlığını ve sosyalizmi ilan etmişti. Avrupada küçük bir ülke olan Arnavutluk 29 Kasım 1944 günü, uzun yıllar süren baskı ve sömürü düzenine, faşist işgale son vererek, işçi sınıfının iktidarını kurmuş ve sosyalizmi inşa etmeye başlamıştır.

Arnavutluk halkının antifaşist milli kurtuluş savaşının zaferi, dünya halklarının ve işçi sınıfının milli kurtuluş ve devrim mücadelesine güç katmıştır. Alman ve İtalyan faşistlerinin saldırılarına, işgallerine karşı yiğitçe direnen Avrupanın bir dizi ülke halkları, milli kurtuluş savaşlarını peşi sıra zafere ulaştırmışlardır.

Özellikle doğu Avrupa ülke halklarının mücadelesini zafere götüren en büyük etkenlerden bir tanesi Komünist Partilerin, mücadelenin en ön saflarında yer alarak halklara, bu mücadelede doğru bir tarzda önderlik etmeleri olmuştur. Marksizm-Leninizm ile silahlanan bir dizi Komünist Partisi, şartları doğru tahlil ederek, ve Marksizm-Leninizmi hayatlarının her alanına uygulayarak halk kitlelerini örgütlemiş seferber etmiş ve devrimi zafere ulaştırmıştır.

Bu partilerin bir taneside Arnavutluk Komünist Partisidir. (Bugünkü adı Arnavutluk Emek Partisidir.) 1941 yılında kurulan AKP, hemen mücadeleye atılarak, işgalci İtalyan ve Alman faşist güçlerine ve onun ülkedeki işbirlikçilerine karşı silahlı mücadeleyi başlatmıştır. AKP, başında Enver Hoca yoldaş olmak üzere, Arnavutluk halkını Parti etrafında örgütlemeye başlamış ve halk silahlı kuvvetlerinin ilk birimlerini-gerilla birliklerini- örgütleyerek işgalci güçlere ve onlarla işbirliği yapan güçlere karşı eylemlere girişmiştir.

Tüm halkı işgalcilere ve işbirlikçilerine karşı örgütlemek için halk iktidarının ilk adımı olan, anti-faşist Milli Kurtuluş Konseylerini kuran AKP, milli kurtuluş savaşı ile sosyal devrimi birleştirerek,siyasi iktidarı ele geçirmek gerektiğini vurgulamış ve mücadeleyi yerli sömürücülere karşıda yöneltmiştir. Devrimin temel sorunu siyasi iktidarı ele geçirmektir ilkesinden hareket eden AKP, faşizmin sosyal temeline de son vermiştir.

Arnavutluk halkının kurtuluşunu sağlayan, başında Enver Hoca yoldaşın bulunduğu, AKP dir. Devrimin örgütleyicisi, önderi ve yöneticisi AKP'dir. AKP Marksizm-Leninizm ile silahlanarak ve Onu hayata uygulayarak devrimin zaferini garantilemiştir.

Kurtuluşunun 34. yıldönümünde, yine başında Enver Hoca yoldaşın bulunduğu Arnavutluk Emek Partisi, milli egemenliğini, sosyalizmi ve Marksizm-Leninizmi korumak ve savunmak için, kendi gücüne güvenerek ve dayanarak emperyalizme, sosyal emperyalizme ve gericiliğe karşı mücadele etmekte ve dünya proletaryasına ve halklarına devrim ve sosyalizm yolunu göstermektedir. Marksizm- Leninizmin saflığının korunması ve uygulanması devrimin garantisi, proletarya diktatörlüğünün geliştirilmesi ve sağlamlaştırılmasının garantisidir. AEP ve Arnavutluk halkı, Marksizm-Leninizme karşı yönelen ve ondan sapan partilere ve ülkelere karşı her zaman kararlılıkla mücadele etmiştir. Tito Troçkizminin, Kruşçev revizyonizminin ve "3 Dünya" adlı oportünist teorinin ortaya çıkartılması mücadelesinde AEP'si ve Enver Hoca Yoldaş her zaman en önde bulunmuş ve bu mücadeleye önderlik etmiştir.

Kurtuluşunun 34. yıldönümünde, sosyalizmi başarıyla inşa eden ve proletarya diktatörlüğünü sağlamlaştıran Arnavutluk halkı, bu mutlu gününde daha bir azim ve kararlılıkla, her türden revizyonist teorilere, emperyalist, sosyal-emperyalist saldırı ve kuşatmaya karşı durmak ve herhangi bir saldırıyı bertaraf etmek için, başında Enver Hoca Yoldaşın bulunduğu Arnavutluk Emek Partisi etrafında birleşmekte ve mücadele etmektedir.

Kurtuluşunun 34. yıldönümünde, Marksizm-Leninizmin Kızıl Bayrağının şanla dalgalandığı Arnavutluk Sosyalist Halk Cümhuriyetinin kahraman halkını ve Arnavutluk Emek Partisini sıcak militan enternasyonalist duygularla selamlarız.

Arnavutluk halkını ve AEP`yi selamlıyoruz

Değerli yoldaşlar,

Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti'nin ilan edilişinin 34. Yıldönümünde, Türkiye işçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin ve Türkiyeli Marksist Leninistlerinin en sıcak militan duygularını iletir, sizleri ve Arnavutluk halkını coşkuyla selamlarız.

Faşist Alman ve İtalyan işgalcilerinin ve yerli sömürücü sınıfların baskı ve sömürüsüne son vermek, halk iktidarını kurmak için, Arnavutluk Emek Partisi önderliği altında yürütülen acılı ve kanlı mücadele sonucu, Arnavutluk halkı bağımsızlığını kazanmış ve devrimi zafere ulaştırmıştır.

Arnavutluk devrimini zafere götüren ve bugünde proletarya diktatörlüğünü sağlamlaştırmada ve sosyalizmi başarıyla inşa etmede Arnavutluk halkına yol gösteren Arnavutluk Emek Partisi ve onun önderi Enver Hoca yoldaştır.

Marksizm-Leninizm ile silahlanan bir partinin her güçlüğün ve engellerin üstesinden gelebileceğini gösteren Arnavutluk Emek Partisi 1960'larda olduğu gibi bugünde "3 dünyacı" Çinli revizyonizme karşı her zamanki kesin ve ilkeli tavrını takınarak, Marksizm Leninizmin saflığını korumuş ve böylece bir kez daha dünya işçi sınıfına ve halklarına devrim yolunu göstermiştir.

Arnavutluk halkının bu mutlu gününde, dünya işçi sınıfı ve halkları gibi Türkiyeli Marksist-Leninistler Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halkı, başında Enver Hoca yoldaşın bulunduğu Arnavutluk Emek Partisine minnettardır.

Arnavutluk Şosyalist Halk Cumhuriyetinin ilan edilişinin 34. yıldönümünde, proletarya diktatörlüğünün sağlamlaştırılması ve sosyalizmin inşa edilmesi mücadelenizde sizlere başarılar dileriz.

YAŞASIN SOSYALİZMİN KALESİ ARNAVUTLUK SOSYALİST HALK CUMHURİYETİ!

YAŞASIN ŞANLI ARNAVUTLUK EMEK PARTİSİ!

YAŞASIN SEVGİLİ YOLDAŞIMIZ ENVER HOCA!

MARKSİZM-LENİNİZME ŞAN OLSUN!

HALKIN BİRLİĞİ
PARTİNİN YOLU
30-11-1978 İSTANBUL.

ÜNLÜ AJAN MAHİR KAYNAK MÜKAFATLANDIRILDI.

Baştarafı Sayfa 5 'de

makla ün kazanmış isimler de terfi ettirilerek mükafatlandırılmışlardır. Bu gelişmeler,faşist, terör ve tertiplerin halkımız üzerinde yeni boyutlar kazanacağına işaret etmektedir.

Yine provokatörlerin mükafatlandırılmaları gibi gelişmeler, bugünkü Ecevit hükümeti döneminde cereyan etmektedir. Seçimler döneminde demokrasi havarisi kesilen Ecevit'in "birtakım tertiplerin provakatörler tarafından hazırlandığı ve bunların devlet mekanizmasından temizleneceği" yolundaki demeçlerine, o dönemin arşivlerinde rastlamak mümkündür.

Fakat bugün provokatörlerin temizlenmesi bir yana onların terfi ettirilerek mükafatlandırılması, böylece faşist terörün kaynağı olan MİT, KONTR-GERİLLA gibi cinayet örgütlerinin sağlamlaştırılması, Ecevit'in seçimler dönemindeki demeçlerinin demokrasi palavraları olduğunu gösteriyor. Ve nitekim bugün Ecevit hükümeti döneminde yalnız 12 Mart Askeri faşist diktatörlüğü dönemindeki provokatörler mükafatlandırılmıyor, 12 Martta uygulanan tüm yöntemler bugün "yeni tedbirler"le yeniden sahneye konulmaktadır.

Ecevit hükümeti de kendisinden evvelki MC hükümetiyle aynı mayadandır. Yani bunlar sınıf kardeşleridir. Bu nedenle bugün faşist diktatörlüğün köpekleri olan işkencecileri, ajan provokatörleri ancak halkımız kendi elleriyle cezalandıracaktır.

TASFİYECİ ŞEFLERİN "TARİHİ" KARARI

Tasfiyeci oportünist şefler "tarihi" bir karar almışlar. Bu "tarihi" karar, bizimle tartışmama kararıdır. Tabandaki unsurlara da bu gerici kararlarını sözümona disiplin adı altında zorla dikte ediyorlar.

Tasfiyeci elebaşlar böyle bir karara neden ihtiyaç duyuyorlar? Çünkü onlar gerçeklerin öğrenilmesinden korkan bir avuç komploou mevki düşkünleridir. Onları böyle bir karara iten ideolojik-siyasi iflaslarıdır. Bölücü,tasfiyeci yüzlerinin daha da açığa çıkacağı korkusudur.

Tasfiyeci ceryana göğüs geremeyen bazı dürüst unsurların bizle tartışmasını yasaklama kararı, onların doğruları görüp Marksist-Leninist saflarda yerlerini alacağı endişesinden ileri geliyor. Çünkü tasfiyeci elebaşlar bastıkları zeminin nedenli çürük olduğunu kendileri de görüyorlar. Ama böylesi umutsuz çırpınışlardan da kendilerini alamıyorlar. Çünkü gerici kararlarla doğru, Marksist-Leninist görüşlerin yayılması, gerçeklerin öğrenilmesi engellenemez. Tasfiyeci elebaşlarınkine benzer gerici yöntemlere, her dönemde, yıkılışa giden, çöken güçler başvurmuştur. Fakat tekkeyi ayakta tutmak için başvurulan bu tür gerici manevralar her zaman iflas etmiştir.

Tasfiyeci şeflerde ideolojik-siyasi iflas bayrağı çekince ne yapsınlar, düşmanlık körükleyerek, tabandaki bazı dürüst unsurların doğru fikirlerle karşı karşıya gelmesini önlemek için böyle gerici "tartışma" yasaklamalarıyla ayakta kalmaya çalışacaklar. Halkın Birliği'nin okunmasını yasaklama, dağıtımı engelleme, gazete satan devrimcilere saldırma, kitapevlerini tahrip etme vs. gibi gerici, karşı-devrimci faaliyetler de hep çöküşe gidenlerin, kaçınılmaz akibetlerini önlemek için başvurdukları yararsız çırpınışlardır. Tartışmayı yasaklama kararları da bu çırpınışların bir halkasıdır.

Gözlerini tasfiyecilik ve kariyerizm bürümüş şefler tasfiyeci gazetelerinin 46. sayısında bizi "muhatap alıp eleştirmeyeceklerini, buna gerek olmadığını" yazıyorlar. Bu onların burnu büyüklüğünü değil, acizliklerini, Marksist-Leninist görüşler karşısında ezildiklerini gösteriyor. Tabi onlarda her asil küçük burjuva aydını gibi nazik gururlarını kurtarmaya çalışıyorlar.. Çünkü onların en fazla önem verdikleri nazik gururlarının incinmemesidir. Bu yüzden en sefil halde bulunsalar dahi yüksek perdeden hava atmaktan kendilerini alamıyorlar.

Tasfiyeci elebaşlar polemiklerimizin ilk başlarında da yüksek perdeden atarak ideolojik-siyasi tartışmaya girmeyeceklerini söyleyerek tartışmadan yan çizmişler, meseleyi ideolojik-siyasi platformdan kaydırarak, kişisel saldırı, karalama ve iftira kampanyası yürütmeye başlamışlardı.

Onlar, şimdiye kadar en önemli sorun olan parti sorununda hep susmayı ve geçiştirmeyi yeğlediler. Meselenin özü olan Parti sorununu sürekli gözlerden gizlemeye, başka meseleler üzerine gevezelik manzumeleri dizerek onu karartmaya çalıştılar. Şimdi de böyle yapıyorlar. Parti meselesiyle ilgili olarak eleştirilerimize hiçbir ciddi cevap veremediler. Yazdıkları birkaç paragrafta ise kendi kendilerini teşhir ettiler.

Bir avuç tasfiyeci elebaşının kendi içlerinde de ideolojik-siyasi birlikleri yoktur. Onlar Marksist-Leninist harekete düşmanlık temelinde şimdilik bir arada duruyorlar.

Biz tasfiyeci oportünistlere, karşı ideolojik-siyasi mücaleden yan çizmedik, şimdi de tavrımız böyledir. Bize kadroları sürü görme anlayışında olduğumuz adi suçlamasını yönelten tasfiyeci baylar, tüm faaliyetleri ve kararlarıyla kendilerinin bu anlayışta olduğunu sergiliyorlar.. Onlar kadroları oportünist ve inkarcı görüşleriyle güdecekleri bir sürü sandılar ve sanıyorlar. Tartışma yasaklama kararları da bunu gösteriyor. Kadroları tek taraflı, Marksist-Leninist harekete düşmanlık, iftira ve yalanla kemikleştirerek, kendilerine itaatkâr bir köle haline getirmeye çalışıyorlar. Kadroları bundan daha âlâ sürü görme olur mu? Kadrolar tartışmasınlar, tartışırlarsa kafaları "bulanır", yani gerçekleri görürler diye endişeleniyor tasfiyeci baylar. Bizim böyle bir endişemiz yok.Çünkü savunduklarımızın doğruluğuna inanıyor ve güveniyoruz. Doğruların ve gerçeğin mutlaka galebe çalacağından hiç şüphemiz yok Ama gerici kararlarla ayakta kalmaya çalışan sizler, gerçekler ve doğrular önüne dikilmeye çalışan zavallı acizler ve karanlıktan medet uman, gerçekler karşısında titreyen korkaklarsınız.

Sizin gerici kararlarınız kâğıt üzerinde kalmaya çoktan mahkum olmuştur. Gerçeklerden korkmayan dürüst devrimci unsurlar, gerici tartışmama kararınızı elleriyle bir kenara iterek tartışıyor, doğruları ve gerçekleri görüyorlar. Dürüst devrimci unsurlar, gerici kararlarınıza, burjuva ayak oyunlarınıza, aşağılık demagojilerinize rağmen, özeleştiri yaparak Marksist - Leninist hareket saflarında yerlerini alacaklar.

TÜM DÜRÜST DEVRİMCİ UNSURLARA BİR KEZ DAHA SESLENİYORUZ. GERÇEKLERİ GÖRMENİZDEN, DOĞRULARI KAVRAMANIZDAN ÖCÜ GİBİ KORKAN TASFİYECİ MEVKİ DÜŞKÜNLERİNİN GERİCİ TARTIŞMAMA KARARINI MAHKUM EDİN. TASFİYECİ OPORTÜNİST ELEBAŞLARI MAHKUM EDİN VE ÖZELEŞTİRİ YAPARAK MARKSİST-LENİNİST HAREKET SAFLARINA DÖNÜN!

OPORTÜNİST VE İNKARCI ŞEFLERİN DÜN SÖYLEYİP DE BUGÜN REDDETTİKLERİ

Marksist-Leninist hareketin geçmişinin değerlendirilmesi konusunda, oportünist ve inkarcı şeflerin geçmişde ve bugün savundukları görüş, HK, HY ve Yurtsever Gençlik arasında hiç bir nitelik farkının olmadığı, bu üç akımın da Marksizm-Leninizme, yöneldiği şeklindeydi.

Oportünist ve inkarcılar, böyle bir görüşlerinin olmadığını ispat etmek için binbir dereden su getirdiler.Fakat onların söylediği her yalan, açığa çıkartıldı ve belgeleri ile ispat edildi. Aşağıda 1975 sonunda oportünist ve inkarcı şeflerin, Marksist-Leninist hareketin ve diğer akımların değerlendirilmesi ile ilgili görüşlerini belgeleyen bir yazıdan parçalar sunuyoruz. Tüm dürüst devrimciler, bu belgeyi okuyarak, oportünist şeflere hak ettikleri cevabı vermeli ve M-L hareketin saflarına katılarak devrim yolunda ilerlemelidirler.

BİR BELGE BİR GERÇEK

Aydınlıkçılar koydukları siyaseti pratiğe ne uyguluyor, ne de uygulatıyorlardı. Bunlar 12 Mart döneminde esas saldırıyı devrimci hareketlere yönelttiler.Bu hareket küçük-burjuvazinin sağ kanadının hareketi idi. Bugün geçmişe göre bir düzelme (klikçilik konusunda) göstermişlerse de kendilerini değiştirmeye fazlaca açık görünmüyorlar. Bu da M-L'e doğru köklü adımlar atmalarını engelliyor. Karşılarında, doğru görüşler geldiğinde karşı-tavır alabiliyorlar. Sonuç olarak: Bunların eski özelliklerini koruduklarıı inancındayım. Bunun değişebilirliği ortaya çıktığında yeniden değerlendirme gerekir. Küçük-burjuva yanları ağır basan ve proleter yönelimi bulunan bir harekettir (abç).

PDA ise küçük-burjuvazinin sağ kanadının hareketi idi. 12 Mart tan sonra bu harekette az çok kitlelere doğru bir gidiş oldu. Şimdi M-L'e yöneliyor. Ama grupçuluğu henüz üzerinden atamamıştır. PDA'nın eskiden diğerlerine göredaha ileri görüşleri vardı. Grupçu zihniyetleri kendilerini daha devrimci bir tarzda geliştirmekten alakoyuyor.

Sonuç olarak HK, HY, AYDINLIK ve YURTSEVER GENÇLİK arasında nitelik farkı yoktur. Hepsi de M-L'e yönelmiş devrimci gruplardır.

Bu dört hareketin de ortak özelliği küçük-burjuva yanlarının ağır basmasıdır.

Bizim AYDINLIK'dan ayrılmamız proleter kanadın küçük-burjuva kanattan kopması olarak değerlendirilemez. Küçük-burjuvazinin sol kanadının, sağ kanattan kopmasıdır. Ayrılığı hızlandıran; onların komploculuğu ~~da,~~ bizim aceleciliğimiz de aynı sınıf kökeninden kaynaklanmıştır.

SONUÇLAR:

1) HK, HY, AYDINLIK, YURTSEVER GENÇLİK de geçmişte ağır basan yan küçük-burjuva yandı. Dört grup da M-L'e açıktır. İçerilerinde M-L-in unsurlarını taşımaktaydılar.. Hareketimiz o günün şartlarında, M-L'e doğru atılmış daha ileri bir adımı temsil eden akımdı.Yönelimimiz (M-L)'e daha ileri idi.

TENG VE HUA KLİĞİ ARASINDAKİ

bir dizi revizyonist hiziplerin ortaya çıkması ve varlıklarına izin çıkartılması da bu sözde "iki çizgi mücadelesi" teorisinin eseridir.

"İki çizgi" teorisi Marksist-Leninist partiyi yozlaştırmanın, proletarya hegemonyasını zaafa uğratmanın, yıkmanın teorisidir. Parti için ölüm demek olan, bir teoridir.

Bugün Çin revizyonistleri Çin'i her bakımdan süper devlet haline getirmenin yoğun çabaları içindeler. ABD, İngiltere, Fransa, F.Almanya gibi emperyalist ülkelerle çok yönlü ilişkilerini geliştirmeleri, hızla silahlanmaları bu amaca hizmet ediyor. Çin revizyonistleri "Üç Dünya ile birlik" maskesi altında yarı-sömürge, bağımlı ülkeleri kendi denetimleri altına almaya çalışıyorlar. Çin revizyonistlerinin dünya çapında izledikleri siyaset, tipik savaş kışkırtıcısı bir siyasettir.

Baştarafı Sayfa 12'de

Çin revizyonistlerinin bugün bir bütün olarak Kültür Devrimine saldırmaları, onu açıkça lanetlemeleri, Kültür Devriminin onlara verdiği kuyruk acısı dolayısıyladır. Onlar Kültür Devrimine bir bütün olarak saldırmakla, onun olumlu kazanımlarını gözden düşürüp, yoketmeye çalışmakla, aslında Marksizm-Leninizme saldırıyor, azgın düşmanlıklarını gösteriyorlar.

Teng kliği ile Hua kliği arasında özde hiçbir fark yoktur. Belli bir dönem, bir uzlaşma yaşayan bu klikler bugün kızgın bir iktidar dalaşması yürütüyorlar. Onlar bu dalaşmada, Marksizm-Leninizme saldırıda yarışıyorlar. Bu doğaldır. Hizipler arası uzlaşmalar geçicidir.Yerini bir süre sonra şiddetli mevki, post kavgasına bırakır. Çin'de bugün yaşanan da budur. Bu dalaşmadan Hua veya Teng'in galip çıkması Çin proletaryası ve halkı için hiçbir şeyi değiştirmeyecektir. Çin proletaryası ve halkı için, Çin komünistleri için tek çözüm,Çin revizyonistlerinin iktidarını alaşağı etmekten geçiyor; revizyonist klikleri temizlemekten geçiyor.

TİKP-Aydınlık karşı-devrimci gürühu Çin'deki son gelişmeler karşısında susmayı yeğliyor. Onlar bugün tam da "şaşkın ördek" gibidirler. Yapacakları şimdiden bellidir:

Hangi revizyonist hizip galip çıkarsa onu şakşaklamak. Teng tüm görevlerinden alındığında ona "karşı-devrimci" deyip, daha sonra iktidarı yeniden gaspettiğinde hiç birşey olmamışçasına göklere çıkaran bu hain güruhun, şimdi de yapacağı rüzgar hangi taraftan kuvvetli esiyorsa, o yöne yelken açmak olacaktır. Bunun yadırgatıcı bir yanı olmayacaktır.

TİCARET ANLAŞMASINA HAYIR

Baş Tarafı Sayfa 3'de

raftan Sovyet Sosyal-emperyalistleriyle doğrudan ticari anlaşmalar yaparken diğer taraftan Sov-sosyal-emperyalistlerinin uydusu durumunda olan Doğu Almanya-Bulgaristan gibi ülkelerle yapılan, ticari anlaşmalar neticesinde dolaylı olarak da ülkemizin Sovyetlere olan bağımlılığının artmasına hizmet etmektedir. Kısa bir süre evvel saldırgan Rus filosunun Dolmabahçe'de demirlemesi de Ecevit'in bu uzlaşmacı ve tavizkâr politikasının bir ürünüydü. Komprador burjuvazi ve toprakağalarının temsilcisi Ecevit hükümetinin Sovyet sosyal-emperyalistleriyle yapılan bu yeni ticaret anlaşması, işçi sınıfımızın ve halkımızın Sovyet sosyal-emperyalistlerine köleleştirmesidir.

İşçi sınıfı ve ezilen kitleler ABD ve diğer emperyalist sömürüye karşı çıktıkları gibi Sovyet sosyal-emperyalist sömürüye karşı da yiğitçe direneceklerdir

29 Kasım, Filistin Halkıyla Uluslararası Dayanışma Günü

FİLİSTİN DEVRİMİ ZAFERE ULAŞACAKTIR

Bu yıl Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nda 29 Kasım, Filistin halkıyla uluslararası dayanışma günü olarak kabul edilmiştir. Bugün kahraman Filistin halkı için önemli bir gündür. Çünkü, bu tavırla, Filistin halkı ve Filistin davası dünya halklarının gözü önünde bir kere daha haklılığını ve doğruluğunu kanıtlamıştır. Uzun yıllar emperyalist burjuvazinin ve gericilerin denetimindeki basın yayın organlarında "terörist" olarak sunulan Filistinli savaşçılar ve Filistin halkının tek meşru temsilcisi Filistin Kurtuluş Örgütü, yürüttüğü sebatlı ve kararlı mücadele sonucu, hergeçen gün artan bir şekilde dünya proletaryasının ve halklarının desteğini kazanmıştır. Çünkü, yürüttüğü mücadele haklı bir mücadeledir. Filistin halkının uzun yıllardır, çeşitli zorluklar, ihanetler, katliamlar, bombalamalar ve acılarla sürdürdüğü savaş kendi öz yurdu, olan Filistin'i işgalci İsrailli siyonistlerden geri almak içindir.

1948 yılında Amerikan emperyalizminin ve İngiliz emperyalizminin ileri bir karakolu olarak kurulan saldırgan İsrail devleti, kurulduğu günden itibaren çeşitli dönemlerde yayılmacı amaçlarla Arap ülkelerine ve Filistin halkına saldırılar düzenlemiş ve savaşlar başlatmıştır. Ve bugün Filistin topraklarının tümünü, Arap ülkelerinin ise topraklarının bir parçasını işgal altında tutmaktadır. İsrail devleti, emperyalizmin hizmetinde ve ırkçı bir teori olan siyonizm temelinde kurulmuştur. Ve bugün İsrail devletinin başında bulunan, Begin vb. nin elleri Filistin halkının kanına bulanmıştır.

Filistin halkı 1948'den bugüne, kendi gücüne dayanarak İsrailli işgalcilere karşı direniş komiteleri ve silahlı örgütler kurarak savaşını yürütmüştür. Bu savaş süresince, Filistin halkı büyük zorluklarla karşı karşıya kalmıştır. Filistin davası her geçen gün tüm Arap halkları arasında destek kazanarak gelişmiştir. Filistin davasının, emperyalizme, gericiliğe karşı yönelmesi karşısında, Arap gericileri ve emperyalistler, sosyal-emperyalistler, Filistin Milli Kurtuluş mücadelesini ezmek için tertipler düzenlemişlerdir. 1970 yılında Ürdün Kralı Hüseyin onbinlerce Filistinli savaşçıyı katletmiştir. Suriyeli gericiler ise 1975 yılında Lübnan'ı işgal ederek, binlerce silahsız kadın ve çocuğu Tel-Zaatar'da katletmişlerdir. Yine Suriyeli gericiler, Filistin Kurtuluş Örgütünü bölmek ve kendi karanlık amaçlarına alet etmek için kendisine bağlı silahlı kuvvetler oluşturmuştur. Arap gericileri ve İsrailli siyonist işgalciler el ele vererek, Filistin devrimini boğmaya ve ezmeye çalışmışlar ve çalışmaktadırlar. Emperyalistler ve sosyal-emperyalistler, sözümona Ortadoğu sorununa çözüm bulmak için toplanmakta ve planlar sunmaktadırlar. En son olarak Amerikan emperyalizminin de-

netimindeki Camp Davit planı da eskileri gibi, Filistin sorununu bir kenara bırakmakta ve Ortadoğu sorununun temelini oluşturan Filistin sorununu unutturmaya çalışmakta ve gizlice Filistin devrimini ezmeyi amaçlamaktadır. Emperyalistlerin, sosyal-emperyalistlerin ve gericilerin korosuna bir yenisi daha eklenmiştir. Bu koro da yerini alan yeni ses ise Çinli revizyonistlerdir. "3 dünyacı" Çinli revizyonistlerin başı Teng Siao-ping yaptığı açıklama ile Camp Davit planını desteklediğini ilan etmiştir.

Filistin halkı, uzun yıllardır yürüttüğü mücadeleden dersler çıkartarak gerçek dostlarını ve düşmanlarını görmektedir. Filistin devrimi de ancak Filistin halkı kendi gücüne dayanarak ve güvenerek zafere ulaşacaktır. 29 Kasım günü Türkiye halkı ve devrimcileri de yiğit Filistin halkı ile militan dayanışma içerisindedir. Türkiyeli devrimciler, Filistin devrimci mücadelesini başından itibaren desteklemiş ve siyonizme karşı mücadelede aktif olarak yer alarak Filistinli savaşçılar ile omuz omuza çarpışmış ve şehit düşmüştür. 29 Kasım Filistin halkı ile Uluslararası dayanışma gününde Türkiyeli Marksist-Leninistler olarak Filistin devriminin zafere ulaşacağına olan inancımızla, Filistin halkına; emperyalizme, sosyal-emperyalizme, siyonizme ve gericiliğe karşı yürüttüğü mücadelede yeni zaferlerdileriz.

FİLİSTİN HALKININ DÜŞMANLARI:
EMPERYALİSTLER, SOSYAL-EMPERYALİSTLER, ÇİNLİ REVİZYONİSTLER, SİYONİSTLER VE ARAP GERİCİLERİDİR!

TÜRKİYE HALKI; 29 KASIM'DA, YİĞİT FİLİSTİN HALKI İLE, MİLİTAN DAYANIŞMA İÇERİSİNDEDİR.

Filistin Kurtuluş Örgütü başkanı Yaser Arafat, Arnavutluk Emek Partisi Merkez Komitesi Başkanı Enver Hoca yoldaşa bir mesaj göndermiştir. Enver Hoca yoldaş da, Yaser Arafat'a bir mesaj göndererek, Filistin devrimci mücadelesini sonuna kadar destekleyeceklerini ve Filistin devriminin mutlaka zafere ulaşacağına inandıklarını belirtmiştir. Arnavutluk Emek Partisi, dünya işçi sınıfının ve ezilen halkların emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve uluslararası gericiliğe karşı haklı mücadelesini yılmadan desteklemiştir ve desteklemeye devam etmektedir. Aşağıda Yaser Arafat'ın ve Enver Hoca yoldaşın mesajlarının özetini yayınlıyoruz.

YASER ARAFAT'IN ENVER HOCA YOLDAŞ'A MESAJI

"Devrimci selamlar,

Bugün dünyanın içinde bulunduğu kritik şartlarda, Amerikan emperyalizmi, dünya barışını tehdit eden saldırgan eylemlerini artırdığı bir zamanda, Kamp Davit'den kısa bir süre önce ilan edilen anlaşma sadece Arap halklarına ve Filistin milletine karşı değil, fakat aynı zamanda dünya barışına ve dünya halklarına karşı da olan bir emperyalist saldırı adımıdır.

....

Enver yoldaş, savaşçı halkınıza, cesur ve akıllı partinize ve hükümetinize ülkemizin davasına karşı takındığı tavırdan ve halkımıza ve onun her alandaki mücadelesini sürekli ve kararlı desteğinden dolayı halkımızın şükranlarını ve düşüncelerini iletmenizi istiyorum. Bu destek Filistin halkının ve Arap milletinin düşüncelerinde her zaman yaşayacaktır, sizin halkımıza ve devrimimize karşı beslediğiniz yüksek duygu ve tavır sizin enternasyonalist, ilkelerinizden ve enternasyonalist ahlakınızdan kaynaklanmaktadır.

Devrimi zafere kadar sürdüreceğiz!"

ENVER HOCA YOLDAŞ'IN YASER ARAFAT'A MESAJI

"Halkımızın, kardeş ve dost Filistin halkının uzun yıllardır yaşadığı dramı büyük üzüntü ve acı içinde izlemektedir. Büyük öfke ile halkımız Amerikan emperyalizminin ve onun Orta-doğu'daki jandarması İsrail devletinin işlediği barbarca ve insanlık dışı saldırıları şiddetle mahkum etmiştir. Filistin halkının davası çok geniş ve uzun yıllar yabancı hakimiyeti altında ıstırap çeken ve özgürlüğünü, ve bağımsızlığını çok kan akıtarak ve fedakarlıklarla elde eden halkımıza çok yakındır. Filistin halkının davasını kararlılıkla destekliyoruz. Bu, hiç kimsenin müdahale ve reddedemeyeceği kutsal bir davadır."

"Filistin halkının özlemleri yerine getirilmeden ve bu özlemler reddedildiği ve ayaklar altına alındığı müddetçe, Ortadoğu sorununda bir çözüm elde etmek imkansızdır. İsrail tarafından gasp edilmiş olan Filistin halkının yurduna geri dönme milli haklı hakkı reddedildiği, İsrail askerlerince işgal edildiği, hatta bir santim Arap toprağı bile işgal altında tutulduğu müddetçe, bu bölgede barış olamaz."

ÇİN'DE REVİZYONİST KLİKLER ARASINDAKİ POST KAVGASI KIZIŞIYOR.

Teng ve Hua kliği arasındaki iktidar dalaşması ve "iki çizgi" mücadelesi

Geçtiğimiz günlerde basında Çinle ilgili olarak çıkan haberler bir dizi gerçeğin kavranmasına neden oldu. Çin'deki revizyonist hizipler parti ve devlet yönetimine hakim olabilmek için dalaşıyorlar. Basında çıkan haberlere göre çekişme Teng Siao Ping kliği ile Hua Guo Feng kliği arasında odaklaşıyor.

Bu iki revizyonist hizip arasındaki mücadelede Teng Siao Ping in daha elverişli şartlara sahip olduğu ve durumunun daha güçlü olduğu görülüyor. Bir süre sonra Hua Guo Feng kliğinin tasfiye edilmesi ve Teng'in durumunu iyice sağlamlaştırması şaşırtıcı olmamalıdır.

Teng Siao Ping ilk önce Kültür Devrimi ile iyice gözden düşmüş, burjuva-revizyonist görüşleri mahkum edilmişti. Kültür Devriminin genel yönelimi doğru idi. Kültür Devrimi burjuva-kapitalist yolculara yönelmişti. Kültür devrimiyle başta Liu Şao-şi, ve Teng Siao Ping gelmek üzere bir çok burjuva-kapitalist yolcu unsur mahkum edildi. Ancak daha sonra sözümona "parti içinde iki çizgi mücadelesi" üzerine anti-Marksist teori; parti içinde partinin çizgisine ters anti-marksist çizgilerin, hiziplerin, fraksiyonların varlığına meşruiyet tanıyan ve izin çıkartan teori uyarınca bunların önemli bir bölümü yeniden önemli görevlere getirildiler. Böylece burjuva-kapitalist yolcuların parti içinde önemli noktalara yuvalanmalarının karşı-devrimci faaliyetlerini derinden ve sinsice, çoğu zaman da açıkça yürütmelerinin elverişli şartları ve zemini hazırlandı. Teng Siao Ping ve benzerlerinin önemli noktalara yuvalanmaları ve bunların revizyonist görüşlerini yaymalarına olanak tanınması sözde "iki çizgi mücadelesi" anti-marksist teorisinin ürünüdür. ÇKP içinde

Devamı Sayfa 11'